

rozsévač rozsievač

november/listopad
2017
ročník 86

11

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

Rozhovor s předsedou a tajemníkem VV BJB ČR

Rozsievanie evanjelia na juhu Slovenska

Viera sa s vedou neháda

*„Co se děje, bylo odedávna, a co bude, i to bylo. A Bůh vyhledá, co zašlo.“
(Kaz 3, 15)*

Křesťan a věda

MABAVIT

Štvrté celosvetové stretnutie maďarských baptistov v Debrecíne 4.– 6. 8. 2017, športová hala Fénix

V prvý augustový víkend sa v Debrecíne konalo štvrté celosvetové stretnutie maďarských baptistov združených vo Svetovom zväze maďarských baptistov (MABAVISZ). Zúčastnilo sa ho viac ako dvetisíc bratov a sestier z trinástich krajín sveta. Čestnými hostami boli predseda Svetového zväzu baptistov (BWA) Paul Msiza z Juhoafrickej republiky a generálny tajomník Európskej baptistickej federácie Tony Peck. Hostitelia z Maďarskej baptistickej cirkvi pozvali aj predsedov baptistickej jednoty z okolitých krajín susediacich s Maďarskom a stretnutia

sa napokon zúčastnili M. Wichař, predseda poľských baptistov, V. Youga, predseda rumunských baptistov, a J. Szöllős, zastupujúci predsedu Rady BJB v SR.

Téma stretnutia bola „Niečo nové sa zrodilo“ na základe textu „Preto ak je niekto v Kristu, je nové stvorenie. Staré veci sa pominuli a hľadali nastali nové“ (2 Kor 5, 17).

Do úvodného večera ako prejav zrodu nového bol zakomponovaný krst asi 15 krstencov z rôznych krajín, ktorých krstili ich vlastní pastori. Bol to veľmi emotívny moment. Božie slovo na tému „Nový človek“ kázal

Hudbou a spevom úžasným spôsobom slúžili spojené spevokoly, dychová hudba, Symfonici Baptistickej teologickej akadémie a rôzne chválospevové skupiny.

Prítomní sa mohli prostredníctvom prezentačných panelov oboznámiť aj s rozsiahloprácou maďarskej Baptistickej služby pomoci a s história reformácie a baptizmu. Prostredníctvom videoprezentácií bola počas jednotlivých stretnutí predstavená aj práca

a život maďarských baptistov na Ukrajine, v Rumunske, v Severnej Amerike a Austrálii, Srbsku, na Slovensku a v Maďarsku. Zo Slovenska sa stretnutia zúčastnili niekoľkí bratia a sestry zo Svätého Petra, Komárna, Nových Zámkov, Rimavskej Soboty, Bratislavы a Košíc. Sme vďační Bohu za požehnanie a povzbudenie, ktoré sme na tomto stretnutí prijali.

-js-

Obsah

MABAVIT.....	2
Křesťan a věda.....	3
Viera sa s vedou neháda.....	4
Rozhovor s předsedou VV BJB ČR.....	5
Rozhovor s tajemníkem VV BJB ČR.....	6
Rozsievanie evanjelia na juhu Slovenska.....	7
25 let plných lásky.....	8
Na oslavě 25 let BTM.....	9
O politické zodpovednosti křesťanov.....	10
LTD vokálno-instrumentálna skupina.....	11
SOS: zachraňme naše sestry.....	12
Nové možnosti	
Dni Božej milosti.....	13
V kresle terapeuta – FAKTY.....	14
Výročí 70 let Sboru BJB v Lovosících.....	15
Koncil EBF 2017.....	16
Naša zotavovna má 70 rokov.....	17
Fotografujeme s Bibliou – Brno	
Invencia.....	18
Návštěva předsedy EBF v Praze	
Víkend pro manželské páry.....	19
Za Ruženkou Dvořákovou	
T. Kratochvíl: Duj si, věře, duj.....	20

rozsievač • rozsévač

Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR
a Bratskej jednoty baptistov v SR

Predseda Redakčnej rady: Ján Szöllőss
Šéfredaktorka: Marie Horáčková

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, V. Pospišil,
E. Pribulová, L. Podobná

Grafická konceptcia časopisu: Ján Boggero

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková,
I. Kultová, L. Miklošová, E. Pribulová

Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov,
Rada v SR, Súlovská 2, 82105 Bratislava,
tel./fax +421 902 815 188. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza 11-krát do roka.

Cena výtlačku: Odberatelia v SR: predplatné 14,50 € na rok
(cena jedného výtlačku 1,45 €) + poštovné, prvopredplatiteľia
majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na
poštovnom). Poštovné - zbyty: 3,- € za kus a rok, jednotlivci:
5,6 € za kus a rok.

Odberatelia v ČR: Predplatné 370 Kč (cena jedného výtisku
37,- Kč) + poštovné, prvopredplatiteľia majú počas celého roka
zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom). Poštovné
- zbyty: 102,- Kč na kus a rok, jednotlivci: 37,- Kč + 25,-
poštovné za kus a rok.

Zahraniční odberatelia: predplatné 14,50 €, poštovné 29 €.
SR: IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky
napísť meno odberateľa. Var. symbol: 888, ČR: Česká
spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840

Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievac – časopis
Brat. jed. baptistov Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská
republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.:
GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT,
SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120

Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14,
140 00 Praha 4; SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,
Súlovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 11/2017: 18. 10. 2017

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava, náklad 1300 ks.
SSN 02316919 – MK SR 699/92

Ivana Kultová

Pracovala jsem v sedmdesátých letech minulého století v Akademii věd, ne ovšem v přírodovědném oboru, nýbrž v knihovně Orientálního ústavu a později na edici spisů J. A. Komenského, takže například pokud jde o původ světa a vesmíru, ke sporu mezi kreacionisty, evolucionisty a stoupenci „inteligentního plánu“ se nemohu sama kompetentně vyjádřit.

Vím ovšem, že je mnoho renomovaných vědců z exaktních oborů, kteří jsou bud' sami zastánci stvoření světa Bohem, nebo je alespoň nevylučují; vědí, že je nemožnou vědecky doložit, ale ani vyvrátit. A čím více jde opravdu o poctivé, moudré a pokorné vědce a ne o chvástaté nedouky nebo o poskoky určité

ideologie (mezi nacisty i komunisty se takových našlo dost), tím více si uvědomují, že úkolem Bible není být knihou vědeckou, nýbrž něco daleko důležitějšího: ukázat člověku jeho postavení před Bohem, které se pro

Křesťan a věda

lidskou svévoli stalo tragickým a nebýt Boží lásky, moudrosti a moci, muselo by také tragicky skončit. Avšak ta láska tu je a dává každému možnost se před Bohem pokrobit a přejít ze tmy do světla, z bezvýchodné smrtelnosti do věčného života. A že vzhledem k tomu, že nás Písmo vede k Pánu Ježíši Kristu, který je Pravda, nemůže být samo knihou nepravdivou – a tedy ani protivědeckou.

Projde-li se takový poctivý přírodovědec rozkvetlou loukou, řekne si: „Já tyto kvítky znám. Vím o nich vše, co lze vědecky poznat, i to, jak jsou užitečné – pro včely, pasoucí se dobytek, i pro naše oči a srdce s jejich potřebou pohlazení a krásy.

Ale i když vím, jak jsou složeny a jak funguje jejich rostlinný život – žádný z nich bych stvořit nedovedl. Neumím jim dát smysl a účel také ne.

Jak by něco takového tehdy svedla náhoda? Náhoda může způsobit, že se zvrhne vůz s cihlami a ty se rozbití. Ale opravit je, naskládat zpátky na vůz nebo z nich postavit dům už nedokáže.“ Poctivý a pokorný vědec, i když o Bohu třeba zatím neví, nesnaží se jej vyvracet. A setká-li se s jiným, věřícím vědcem, otevřou se mu neviditelné obzory.

„Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu“ (Ř 1, 20).

Viera sa s vedou neháda

Prof. RNDr. Vladimír IRA, CSc. sa narodil v Písku (južné Čechy) v roku 1952. Vyrastal v učiteľskej rodine. Otec bol určitý čas aj kazateľom v evanjelikálnych zboroch. Vyrastal v kresťanskom prostredí spolu s dvomi sestrami. Ako sedemnásťročný sa obrátil a rozhodol sa v svojom živote nasledovať Ježiša. Osobné postoje viery v zložitých pomeroch predchádzajúceho politického systému viackrát preverili jeho rozhodnutie žiť autenticky ako kresťan. V roku 1975 sa oženil. S manželkou Ľubicou vychovali dve deti. Majú spolu šesť vnúčat. Sú členmi zboru BJB Bratislava I.

Od roku 1971 študoval geografiu na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, neskôr na tejto vysokej škole pokračoval v doktorandskom štúdiu (vedeckej ašpirantúre). Od roku 1981 pracuje ako vedecký pracovník v Slovenskej akadémii vied, pričom desať rokov vykonával funkciu riaditeľa Geografického ústavu SAV. Okrem vedeckej práce pedagogicky pôsobí na Univerzite Komenského v Bratislave a na Palackého Univerzite v Olomouci. V rámci vedeckých a pedagogických aktivít navštívil niekoľko desiatok krajín po celom svete. Dlhšie pobuty absolvoval ako hostujúci vedecký pracovník vo Veľkej Británii (Univerzita v Cambridge) a Švédsku (Univerzita v Göteborgu). Je autorom a spoluautorom 15 vedeckých monografií a viac ako 200 vedeckých článkov a iných odborných publikácií. Medzi jeho záľuby patrí turistika spojená s poznávaním prírody a kultúry, chalupárčenie v južných Čechách, bicyklovanie, beh na lyžiach, spev a čítanie literatúry faktu.

Comu konkrétnie sa vo svojom vedeckom výskume venuje?

V mojej vedeckej práci v rámci humánnnej geografie (spoločensko-vedná časť geografie) sa venujem geografickej problematike vzťahu „človek – prostredie“ a problematike udržateľnosti a kvality života jednotlivca, príp. určitých spoločenských skupín alebo spoločnosti v čase a priestore.

Ako sa dá stať vedcom? Vždy si chcel byť vedcom? Prečo si si vbral práve tento odbor?

Vedcom sa môže stať človek, ktorý má záujem a schopnosť systematicky poznávať skutočnosť (predmety, udalosti alebo ľudí). Naučí sa pozorovať, rozvažovať alebo experimentovať. Je schopný uchopiť fakt bud' bezprostredne, alebo pomocou určitých prostriedkov. Ak sa mladý človek rozhodne byť vedcom, musí počítať s tým, že sú naňho kladené požiadavky objektivity, pravdivosti a metodiky, prípadne aj terminologickej jednoznačnosti. Už od detstva som mal „priateľský vzťah“ k zemepisu a geografickému poznávaniu. Bolo to možno čiasťočne ovplyvnené aj skutočnosťou, že moja maminka bola učiteľkou zemepisu. Rada učila tento predmet a vedela ho zaujímavo priblížiť svojim žiakom.

Veda a viera sa často stavajú proti sebe. Ako to ide u teba dopy? Aký vidíš vzťah medzi vierou a vedou?

Je mi veľmi blízky názor českého biológov, veriaceho kresťana RNDr. Pavla Javornického, CSc., ktorý v r. 2008 publikoval zaujímavú knihu s názvom „Když se víra s vědou nehádá“. Ak je viera vedca ukotvená v Biblia, ak svoj život na zemi i na večnosti odovzdal Ježišovi, jeho viera nemá dôvod „vadiť sa“ s vedou. V mojej práci poznávam krásu toho, čo „moja“ veda odhaluje, a nebojím sa, že by ma toto poznanie pripravilo o vieri. Naopak, mnohé poznatky potvrdzujú to podstatné, v čo verím.

Je nejaký rozdiel medzi veriacim a neveriacim vedcom? Robí to, že si veriaci, nejaký rozdiel v tvojej práci oproti neveriacim kolegom?

Mnohí neveriaci vedci sú veľmi talentovaní, tvorív, pracovití a poctíví. V ich práci v porovnaní s veriacimi vedcami nevidím žiadny podstatný rozdiel. Výhodou vedca – kresťana je, že mnohé z toho, čo poznáva, čo jeho vedná disciplína odkrýva, potvrdzuje to, v čo verí.

Stretávaš sa vo svojom výskume s etickými problémami? Sú hraniče, ktoré by si neprekročil?

Existuje množstvo etických problémov, s ktorými sa stretáva vedec v každodennej praxi: korektnosť výskumných postupov, citovanie, „objektívne“ posudzovanie projektov a recenzovanie publikácií a iné. Snažím sa v mojej práci, aby moje postoje, hodnotenia a vlastná

vedecko-výskumná činnosť neboli v rozpore s mojim svedomím – to sú tie hranice. Uvažovanie o svedomí je spojené s principiálnymi postojmi. Jeden z možných postojov je, že si človek sám vytvára kritériá na svoj život. Verím, že existuje pre človeka druhá alternatíva – možnosť poznávať pravdu. Je veľmi zlé, ak na našom živote rezignujeme na možnosť poznať pravdu.

Chápeš svoju prácu ako poslanie? Prečo? Aký v nej vidíš zmysel, čo ta v nej napĺňa?

Moju prácu vnímam ako poslanie. Najmä v ostatných rokoch si uvedomujem, že hľadanie pravdy (i v tom vedeckom význame) je dôležité. Podľa Oxford Dictionaries sa slovom roka 2016 stal výraz „post-truth“, prídavné meno post-pravdivý, označujúce situáciu, keď objektívne skutočnosti, fakty ovplyvňujú verejnú mienku oveľa menej ako emócie, dohady a viera v tzv. „moju pravdu“. V takejto dobe je potrebné zo strany vedcov si viac uvedomovať, že ich povinnosťou nie je len uverejňovať výsledky svojej práce vo vedeckých časopisoch, ale ich aj sprostredkovať širšej verejnosti a najmä politikom, ktorí výrazne vstupujú svojimi rozhodnutiami do nášho každodenného života.

Čo zatial hodnotíš ako niečo, čo sa ti podarilo? Z čoho máš vo svojej práci najväčšiu radosť a najviac si ceniš?

Veľmi si cením to, že mi bolo umožnené pracovať v zahraničí a priniesť niektoré nové poznatky z geografického výskumu vzťahu „človek–prostredie“ do vedeckého prostredia, ktoré bolo dlhé roky ideologicky strážené a v určitom zmysle „odrezané“ od nových poznatkov. V mojej práci mám najväčšiu radosť z toho, keď môžem odovzdať študentom a najmä doktorandom niečo z toho, čo som mohol poznať a prípadne rozvíniť v našich stredoeurópskych akademických a univerzitných podmienkach.

Čo považuješ za najväčšiu výzvu vo svojej práci? Aké najväčšie prekážky musíš prekonávať?

Medzi najväčšie prekážky patrí nedostatok času, v ktorom sa človek môže sústrediť na prácu. Súvisí to čiastočne aj s problémom tzv. multitaskingu – súbežného spracovávania viacerých úloh. Výskumu preukázali, že keď sa snažíme stíhať viac vecí naraz, tak sa poriadne nesústredíme ani na jednu. Nakoniec nám úlohy zaberú viac času, než keby sme ich robili postupne. Ak máme začaté tri úlohy a ani jednu dokončenú, tak nám narastá hladina stresu. Multitasking ovplyvňuje naše duševné schopnosti, prepínanie medzi úlohami spôsobuje, že naša práca je menej efektívna.

Čo by si chcel ešte vo výskume dosiahnuť?

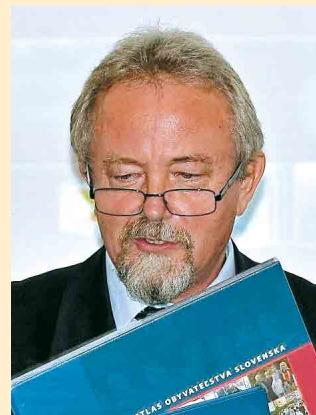
V spolupráci s jedným z mojich kolegov a priateľov pokúsiť sa zhrnúť poznatky o tom, ako najvýznamnejšie výsledky geografického výskumu vo svete za ostatné desaťročia ovplyvnili vývoj geografického myslenia u nás (v Česku a na Slovensku).

Čo by si nám na základe svojich poznatkov a výskumu poradil, aby sme uplatnili v bežnom, každodennej živote?

Nemali by sme zabúdať na to, že všetko, čo robíme v určitom priestore (na nejakom mieste), sa zároveň odohráva aj v určitom čase. Čas a priestor sú nerozlučne spojené cenné zdroje, s ktorými je potrebné veľmi citlivо i úsporne narábať. Nabáda nás k tomu aj Biblia.

Máš čas popri práci vo vedeckom výskume aj na osobný život, koníčky, službu v zbere?

Vďaka širšej rodine (okrem iného aj 6 vnúčat) sa otvárajú mnohé príležitosti nezabúdať na osobný život, udržiavanie vzťahov a kontaktov. Služba v zbere je súčasťou môjho každodenného života a niekedy sa spája aj s príjemnými skúsenosťami (koníčkami), akými sú napr. zborový spev, aktivity „zborového turistického oddielu“ a pod.

...s předsedou VV BJB ČR

Na sjezdu delegátů Bratrské jednoty baptistů 22. dubna 2017 byl zvolen nový předseda VV BJB ČR bratr kazatel Pavel Coufal, jemuž si dovolujeme položit několik otázek.

Mohl byste se čtenářům Rozsévače krátce představit?

Pocházím původně z Olomouce, svůj život jsem vydal Pánu Ježíši ve svých 13 letech, kdy jsem byl také v šumperském sboru pokřtěn na vyznání víry. Několik let po skončení vysokoškolského studia elektrotechniky mě Pán povolal do služby kazatele, v tehdy začínajícím samostatném olomouckém sboru. Při této službě jsem studoval teologii na Institutu TCM v rakouském Heiligenkreuz.

Od roku 2005 sloužím v brněnském baptickém sboru, nyní na poloviční úvazek, poté, co jsem byl zvolen do služby předsedy Výkonného výboru.

Jakých cílů byste chtěl ve vaší funkci dosáhnout?

Spíše než cíle mám určité touhy pro sebe i pro nás společný život v Bratrské jednotě baptistů.

Toužím po tom, a rád bych tomu dle svých možností a sil napomáhal, aby se ozdravily vzájemné vztahy mezi našimi sbory. Aby ovzduší v BJB prokazovalo více vzájemné lásky, úcty, i ochoty naslouchat jeden druhému.

Abychom měli skutečnou úctu k Pánu Bohu i k Jeho Slovu, a šli cestou hledání jednoty v porozumění Boží vůle v konkrétních otázkách. Chtěl bych také napomáhat tomu, abychom se soustředili na růst nové generace Kristových učedníků a na nesení Kristova evangelia tam, kde jsme, a dá-li Pán, i na nových místech.

Vstoupili jste do nelehkého období vývoje BJB ČR. Jak vidíte tuto situaci a co hodláte udělat pro zklidnění situace?

Ano, BJB zrovna nepluje v klidných vodách. Vnímám, že narůstají rozdíly mezi jednotlivými sbory. Týkají se různého pochopení toho, kym jsme, proč tady jsme, a co je pro nás důležité. Pro některé sbory je např. rozhodujícím tématem věrnost Bohu vyjádřená věrností Písmu v konkrétních otázkách, tak jak jim rozumí.

Pro jiné sbory je rozhodující uchovat si nezávislost sboru při hledání a vytváření

vlastních postojů, v rámci jejich vnímání kongregačního/ baptického zřízení. A ještě jiní jakoby sledují tyto rozpory zpovzdálí a mají pocit, že je jen zdržují od naplnění poslání nést Kristovo evangelium světu v kontextu služby jejich sboru. Vytvářejí se (možná zatím) neformální uskupení vzájemně si blízkých sborů. Pro baptisty je charakteristická nezávislost sborů, ale vnímám, že trend směřuje ke stále větší fragmentaci, a pokud se nezastaví a neobratí, mám obavy o naši společnou budoucnost.

Jaká je úloha Výkonného výboru?

Z funkce předsedy nemám nějaké „nadřízené“ pravomoci, a i úloha Výkonného výboru je spíše služebná.

Mám za to, že musíme napomáhat sbo-

O vnitřní jednotu musíme vést neustálý zápas a nejhorší by bylo, kdybychom už rezignovali. Ale takto to vždycky bylo, je a bude.

Apoštol Pavel vybízel Korintské:

Prosím vás, bratří, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorní a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste dosáhli plné jednoty smýšlení i přesvědčení (1 K 1, 10).

To je výzva i pro nás. Našim „svorníkem“ je Pán Ježíš Kristus, zjevený skrze Písmo sv., přítomný v Duchu svatém uprostřed církve. Na to nesmíme zapomínat.

Co by podle vás vedlo k trvalému zlepšení situace v BJB ČR?

Hluboký a trvalý modlitební zápas před Pánem o poznání Jeho vůle pro nás a také ochota se jí v pokoře podřízovat. A také nějaký způsob společného vzdělávání a formování našich kazatelů.

To by mohlo vést k přiblížování vzájemných duchovních postojů i k prohlubování vzájemných vztahů.

Jak by v tom mohly pomoci sbory BJB ČR?

Sbory by měly mít větší zájem o jiné sbory. Více o sobě vzájemně vědět, navštěvovat se. Měly by také spolu komunikovat bez předpojatosti, otevřeně, pravdivě a v lásce, zvláště tam, kde jsou mezi námi rozdíly.

Sbory by také měly chtít, aby se našel způsob společného vzdělávání kazatelů - neměly by jen pasivně přihlížet současněmu stavu.

Každá společná práce nás něco stojí, at v oblasti našeho času, peněz, modliteb nebo jiného úsilí.

Rozhovor připravila a vedla Marie Horáčková

rům k vzájemnému rozhovoru v lásce a úctě, k neustálému ujasňování toho, na čem stojíme a co je pro nás stále důležité, před Boží tváří, v modlitbách, v rozhovoru nad Božím slovem. Abychom lépe rozuměli, v čem nutně musíme mít jednotu a v čem si můžeme vzájemně dát svobodu. Nesmíme rezignovat na zápas o hledání vnitřní jednoty a soudržnosti.

Co vidíte na této situaci jako nejhorší? Jsme vůbec ještě jednotou?

...s tajemníkem VV BJB ČR

Na sjezdu delegátů Bratrské jednoty baptistů dne 22. dubna 2017 byl zvolen nový tajemník VV BJB ČR bratr Jan Jackanič, jemuž si dovolujeme položit několik otázek.

Mohl byste se našim čtenářům krátce představit?

Pocházím z Prahy a z vinohradského sboru, skrze jehož službu jsem uvěřil, postupně se zapojil do práce ve sboru a v mládeži a zhruba před 12 lety jsem se rozhodl odejít ze svého předchozího zaměstnání a začal v církvi pracovat naplno jako vedoucí Odboru mládeže, později pak jako člen VV a jeho místopředseda.

Jaké jsou vaše cíle v nové funkci?

Myslím, že se nedá asi hovořit přímo o mých osobních cílech, snažím se vnímat hlasy jednotlivých sborů i konkrétní situace. Směřování i budoucnost BJB souvisí vždy se všemi sbory. Osobně bych rád přispěl k tomu, abychom dokázali nejen vedle sebe být, ale abychom dokázali být si vzájemnou pomocí, povzbuzením i napomenutím - podle toho, co je v dané situaci potřebné.

Vstoupili jste do nelehkého období vývoje BJB ČR. Jak vidíte tuto situaci a co hodláte udělat pro její zklidnění?

Jsem si vědom současné situace, ale zároveň i ta je důvodem, proč jsem o kandidatuře uvažoval. Do dnešního dne jsme se jen tak neprobudili, ale je důsledkem stále větších rozdílů mezi sbory. Zatímco před dvaceti lety se sbory navzájem podobaly a kazatel měl možnost si vybírat především podle místa, dnes je za každým sborem určitý teologický proud, osobnost nebo místní historie.

A řešení?

Řešení vidím **na třech rovinách. Na úrovni sboru** si potřebujeme znova uvědomit, proč vnímáme sbor jako místní církev a co to pro nás znamená. A že tento nárok na vlastní duchovní samostatnost musíme akceptovat i u ostatních sborů, přestože s nimi možná názorově nesouhlasíme.

Budeme pak mít ve vzájemných vztazích nejen více argumentů, ale především vzájemné pokory. Jsme všichni pod Kristovým panstvím, není nikdo větší nebo menší.

Na úrovni VV potřebujeme hledat moudrost, odvahu i povolání do služby. Je lehké upadnout do pasivity, když velká část vaší agendy sestává z řešení nedorozumění, omylu a problémů mezi věřícími. VV musí mít proto moudrost rozhodovat, které věci jsou podstatné, čemu věnovat čas i energie a které věci jsou podružné.

K tomu potřebuje každý z nás Boží milost.

Za třetí jsou společné oblasti BJB

– práce odborů, komisí, setkání kazatelů, sborů, mládeže, sester, rodin, misijní projekty, diakonie, atd. Je zde mnoho příležitostí, jak si uvědomit, že jsou věci, ve kterých je přínosem spolupráce. A zároveň je vidět, že je nutné opět nastavovat věci tam, kde je potřeba.

Co vidíte na této situaci jako nejhorší?

Jsme vůbec ještě jednotou?

Jednota procházela vždy v minulosti náročnými obdobími. Je to dáno tím, že nemáme hierarchický systém, který by o všem rozhodoval místo nás. Namísto delegování rozhodování o důležitých otázkách jen na kazatele nebo členy VV si všim musíme projít společně – každý člen daného sboru a každý sbor samostatně. To je náročné, ale věříme tomu, že pod Kristovým vedením možné. Jsem proto přesvědčen o tom, že budoucnost Jednoty ohrožena není a že cesta, která je před námi, nám to potvrzdí.

Co by podle vás vedlo k trvalému zlepšení situace v BJB ČR?

Na to není jednoduchý recept, kdyby byl, už by ho někdo napsal. Osobně si myslím, že zásadní problém je chybějící společné vzdělávání budoucích kazatelů a že současní studenti vyrůstají v teologické bublině své školy a svého důrazu, který pak přenesou na sbor. Nemáme asi dost síly a dostatečný počet zájemců pro zřízení vlastní teologické školy, ale věřím, že by se mohlo najít řešení ve spolupráci ostatních evangelikálních církví, podobně jako je tomu na Slovensku.

Jak by v tom mohly pomoci sbory BJB ČR?

Vzájemnou pokorou a ochotou vidět v druhých Krista. Nechci, aby to vyznělo jen jako zbožná fráze, ale přál bych všem, abychom si dokázali navzájem důvěřovat natolik, že nebude soudit cizí motivy do té doby, než se o nich sami osobně nepresvědčíme a víra v Krista a jeho moc v tom druhém bude větší než naše nevíra v jeho názory.

Rozhovor připravila a vedla Marie Horáčková

Náš príbeh sa začína niekedy v roku 2006 tým, že jeden muž sa po celoživotnom hľadaní a mnohých ťažkostach v živote obrátil k Bohu. Znovuzrodenie prebehlo pod Božím vedením, bez účasti cirkvi. Áno, bol som to ja. Moja manželka je lekárka a v tom čase bola primárka onkologického oddelenia v nemocnici v Rimavskej Sobote. Ked' videla dramatické zmeny v mojom živote, tiež siahlá po Biblia, ktorú číta, odkedy som sa obrátil.

Bola zvedavá, čo sa stalo. Vyznal som, že sa ku mnemu prihovoril Boh. Osloboď mal zo všetkých mojich smrteľných chorôb a začal ma viesť. Začala sa zaujímať o tieto veci, lebo videla silu, ktorá likvidovala moje zlé vlastnosti. Veľmi dobre vedela, aký som bol. Nikto, ani ona, ani ja sme ich nevedeli zmeniť. Naše manželstvo bolo v tom čase v troskách. Manželka sa z Božej milosti obrátila pol roka po mne.

Pán Boh nás rok po našom obrátení priviedol do cirkevného zboru BJB v Klenovci, vzdialého asi 35 km od nášho bydliska. Položil nám na srdce, že to bude náš nový duchovný domov a zbor. V zbere nás po-kladali za zázrak, pretože nás nikto nepoznal, nikto o nás nepočul a my sme zrazu boli tam a už ako nasledovníci Pána Ježiša Krista. Osobne sme mali nasmerované do celkom iného zboru a denominácie, no napriek dohode s tamojším pastorom nás Boh priviedol presne tam, kde nás chcel mat. Ja som madarskej národnosti a moja manželka je Slovenka, začali sme navštevať slovenský baptistický zbor.

V nasledujúcich piatich rokoch Pán Ježiš od základov prebudoval nás život a duchovne nás vyučoval. Vyučovanie sme prijímali hlavne cez tematické kázne z internetu a tiež čítaním mnohých kresťanských kníh, v tom čase skoro výhradne z vydavateľstva MSEJK. Pán nás následne postavil do služby evanjelia bez toho, aby nás o tom nejak informoval.

Raz mi manželka povedala, že sa na jej oddelení objavil mladý smrteľne chorý Róm, ktorý predtým žil v Nemecku. Volal sa Koloman. Doteraz som nestrelol človeka, ktorý by vedel toľko biblických pasáží naspamäť. V rozhovoroch som sa dostával do rozpakov, lebo som chcel citovať nejaký verš z Biblie a on mi ho povedal späť. Cez Kolomana sme sa zoznámili s jeho mamou, súrodencami a ďalšími príbuznými. Zrazu som stál pred skupinou Rómov v jednej sociálnej ubytovni a hlásal som im evanjelium Ježiša Krista. Chodieval som za nimi zrána, doslova ich vytahujúc z posteľe, priniesol som im raňajky a potom sme sa pustili do vyučovania. Bolo to aj trikrát do týždňa. Pracujem na zmeny, takže som si to mohol časovo dovoliť. Učili sme sa z knihy Nový život s Ježišom od nemeckého auto-

Rozsievanie evanjelia na juhu Slovenska

ra Manfreda Rösellera. Vyšla v slovenskom aj maďarskom jazyku.

Boh ma v tom čase privádzal aj k ľuďom, ktorí rôzny spôsobom trpeli a boli viac otvorení pre prijatie evanjelia. Nechceli sa stretnúť spolu s inými na jednom mieste, preto som chodil za každým osobne, vyučoval som ich a viedol. Po čase sme vytvorili skupinu „bielych“. To bola už druhá skupina. Stretávali sme sa u jedného mladého muža, ktorý sa pre rakovinové ochorenie dostał na voziček. Boh ho oslovil na nemocničnom oddelení mojej manželky.

Zhruba rok a pol sme sa stretávali tak, že som každého vyzdvihol u neho doma a svojím autom som ich odviezol na miesto biblického vyučovania a potom znova domov. Za jedno vyučovanie som najazdil aj 50 km a takto to prebiehalo každý týždeň.

Tým, že patríme do slovenského zboru a aj ten je dosť vzdialený od Rimavskej Soboty, nemal mi veľmi kto pomáhať v tejto práci. Bolo to aj preto, lebo všetko prebiehalo v maďarskom jazyku. Po ďalšom pol roku, keď som to už nijako nezvládal, predostrel som túto vec pred Pána a prosil som Ho, aby spojil obe skupiny do jednej, teda „bielych“ aj „Rómov“, aby sme sa všetci mohli zhromažďovať na jednom mieste.

Modlil som sa, pracoval a zdalo sa, že nikto neprijme do svojho srdca Pána Ježiša, len ja si tu rozprávam o Bohu a oni ma počúvajú. No stal sa zázrak. Obrátila sa prvá žena, Ilona Balogová, ktorá sa k nám pridalá medzi poslednými. Bolo na nej vidieť, že Pán vstúpil do jej života.

V susednom zbere BJB v Revúckej Lehote bol v tom čase krst (2. 6. 2014) a Ilona vyslovila želanie pokrstiť sa.

Spojenie oboch skupín sa udialo tak, ako to len Pán Boh vie zariadiť, a nikdy sme z toho nemali problémy ani trenice medzi bratmi a sestrami.

Aši pol roka sme sa stretávali v nedeľu v prenajatých firemných priestoroch v Rimavskej Sobote. Na tieto bohoslužby chodili bratia a sestry zo zboru v Klenovci a pomáhali hlavne so zabezpečením bohoslužieb a hudobného sprievodu chvál. V dôsledku finančnej náročnosti prenájmu týchto priestorov a iným nedorozumeniam v rámci zboru toto stretnutie zaniklo.

Po týchto udalostiach sa začala situácia rýchlo meniť. Ilone a jej rodine Pán Boh pomohol tak, že po mnohých modlitbách sa mohli zo sociálnej bytovky prestavať do krásneho prieskenného veľkometrážneho bytu. Spôsob nájdenia bytu bol v Božích rukách a hned navrhli, aby sme sa u nich

Niekolko fotografií z našich cest, návštěv a stretnutí...

stretávali na zhromaždení a pri vyučovaní biblických základov.

Po čase aj tieto priestory nepostačovali a návštěvníci si začali žiadať pravidelné bohoslužby. Bola to pre mňa ďalšia výzva. Aj keď mnohí z nich neboli znovuzrodení, považovali toto miesto za svoje zhromaždenie.

Odložil som svoje ego a požiadal som predsedu BJB na Slovensku, ktorým bol tom čase brat Ján Szöllős, aby oslovil niekoho na druhej strane maďarských hraníc, kto by mi pomohol s touto pracou.

Odpoveď prišla čoskoro. Navštívil som brata Gábora Győriho, ktorý žije a pracuje ako pastor v maďarskom Ózde. Bez väčšia súhlasi s pomocou a začali sme organizovať pravidelné bohoslužby dvakrát do mesiaca. Bohoslužby sa konali zo začiatku v sobotu, pretože má na starosti tri zbyty. V nedeľu nemohol slúžiť u nás. Po čase nás začali volať sobotskými sombatistami.

Na toto obdobie mám tie najkrajšie spomienky. V sobotu ráno pred zhromaždením sestry navarili obed a po bohoslužbách sa mohol každý účastník naobedovať. Rozchádzali sme sa okolo 17. hodiny. Takto to prebiehalo tri roky. Sú to neopísateľné zážitky. Verili sme, že aspoň trochu sa podobáme na prvú cirkev.

Teraz sa už stretávame na bohoslužbách

v nedeľu, pretože brat Gábor prehodnotil svoj časový rozvrh a dal službu u nás po prednejšie miesto.

Bratsko-sesterské vzťahy sme udržovali aj so zborom v Klenovci aj s „Gáborovými“ zborom v Maďarsku. Niekoľkokrát sme sa stretli na spoločných akciách na Slovensku aj v Maďarsku. Potvrdením dobrých vzťahov je aj to, že následní krstenci sa krstili podľa svojej vôle buď v zbere v Klenovci alebo v Maďarsku.

To, že sme sa stretávali v byte u Illy, malo niekoľko nevýhod. Jednou bolo to, že do bytu viedlo 55 schodov, ktoré nedokázal prekonať každý. Ďalšou nevýhodou bolo, že mnohí pozvaní nechceli prísť do bytu. Pre nich to bolo príliš „sektárské“. Po jednom duchovnom útoku, ktorý prišiel cez konkrétneho človeka, som vedel, že tu sa viačkrát nestretneme.

Odkedy nám pomáha brat Gábor, boli sme zaradení do programu, ktorý organizuje Maďarská baptistická jednota. Mentorujú tam ľudí aktuálne zakladajúcich zbyty. Stretnávame sa raz za dva mesiace a vedú nás ľudia, ktorí v minulosti založili viac zborov v Maďarsku.

To, čo som sa tam dozvedel, bolo pre mňa živou vodou. Škoda, že som to nevedel na začiatku svojej práce. Vyhol by som sa mnohým chybám.

Ked' sa teraz obzriem dozadu, vidím, že zakladanie zboru má svoj model. To, čo nás tam učili, všetko sa stalo počas mojej predchádzajúcej práce. Strečavame sa aj v zboroch, ktoré sú veľmi mladé, a počúvame, čo sa dialo pri ich vzniku. Najdôležitejšie však je, že o sebe vieme, podporujeme sa modlitebne a povzbudzujeme sa v konkrétnych a aktuálnych situáciach.

Veľmi som Pánu Bohu vďačný, že som mohol spoznať týchto ľudí a dostať sa na miesta, o ktorých by sa mi ani nebolo snívalo. Prijali ma a snažia sa mi pomáhať spôsobmi, aké majú k dispozícii, ale nie finančne.

Neskôr sa o tejto práci dozvedel aj brat Bálint Dócé, kazateľ zboru BJB v obci Svätý Peter. V roku 2015 ma pozval na stretnutie Svetovej únie maďarských baptistov, ktoré sa konalo v srbskej Subotici. Na tomto stretnutí mi Pán zjavil, že cezo mňa buduje ďalší takyto zbor. Po rokoch práce som konečne aj ja viac rozumel, na čom som vlastne pracoval počas niekolkých uplynulých rokov.

Najväčším prekvapením bolo, keď nás vo februári roku 2016 pozvali spolu s bratom Gáborom Győrim na konferenciu s názvom Creative evangelisation, ktorá sa konala na Balatone. Túto konferenciu sme otvorili my dvaja s bratom Gáborom krátkym svedectvom o našej spolupráci, ktorá presahuje štátne hranice.

Ked' sме opustili byt Balogovcov, Pán mal už vyhľadnuté ďalšie miesto nášho pôsobenia a zhromažďovania sa. Spoznal som nemeckého misionára Thomasa Herwinga, ktorý bol v meste viac ako desať rokov. Pre najímal dom, ktorý sa využíva na bohoslužby (Cirkev bratská) a na vyučovanie nemčiny. Povedal som mu, s čím zápasím, a on nás okamžite a bez váhania prijal a dva roky sme sa tam stretávali úplne bezplatne.

Na toto miesto už bez problémov môže prichádzať aj nás priateľ na vozíku Alexander a môžeme smelo pozývať ďalších ľudí, pretože je to verejné miesto s úžasnou polohou. Len 100 m od vlakovej a autobusovej stanice, s veľkým parkoviskom a cez víkend je táto ulica veľmi pokojná.

Máme ďalšie vízie do budúcnosti, ako osloviť ľudí v meste, ale nemám odvahu púšťať sa do ďalších aktivít, pretože nám chýbajú zrelí, vtrvalí a odhodlaní kresťania, ktorí by chceli pracovať na tomto Božom diele. Zvyčajne sa na bohoslužbách schádzame v počte 15 – 20 ľudí, z čoho je nás pokrstených aj s mou manželkou len šest. No aj všetci ostatní považujú toto miesto za svoj zbor a sú v procese učeníctva.

Našou najnovšou snahou je vytvoriť chválospevovú skupinu a začať aj čisto slovenské bohoslužby, ktoré by sa striedali s tými v maďarskom jazyku.

Prosím, modlite sa za pracovníkov žaty, za nových obrátených, za to, aby nás Pán zachoval a nadáľe budoval svoje dielo a kráľovstvo aj v meste Rimavská Sobota.

Štefan Pálkovács

25 let plných lásky

V totalitě bylo slyšet evangelium len přes ostnaté dráty. Toto období někteří pamatujeme. V té době vznikla myšlenka manželů Sečkových, pracujících v zahraničním vysílání TWR, zkvalitnit následnou službu vydáváním vhodných traktátků, které by mohly být rozesílány posluchačům k posilnění jejich víry. Následovaly první kroky, především došlo k setkání bratří a sester z Brna a německého Marburgu. Zástupci letákové misie z Marburgu přijeli do Brna, aby zde pomohli založit tiskovou misii. Zodpovědný úkol vedoucího misijního týmu přijal bratr Dr. Petr Kolek. S překlady německých traktátů začala v roce 1992 svoji službu „československá“ Brněnská tisková misie (dále jen BTM).

V sobotu ráno 23. 9. 2017 se do sálu brněnského sboru BJB sjížděli na pozvání pracovníků BTM hosté ze všech stran. Především však lidé, kterým leží na srdci předávání evangelia pomocí letáčků BTM. Přijeli, aby spolu s pracovníky BTM oslavili 25. výročí trvání této misijní společnosti. Někdo z hostů to vyjádřil takto: „Před 25 lety se narodilo malé děťátko, s Boží pomocí rostlo, došlo a dnes se stalo soběstačným.“ Díky trpělivé práci celého týmu BTM vznikla a široce se rozvinula nová služba Pánu

Bohu v ČR i na Slovensku. Pán Ježíš řekl: „Neste evangelium do celého světa...“ Z lásky k Pánu Ježíši se stala tato slova činem u těch, kdo jsou Mu z celého srdce oddáni. Pro pracovníky BTM, včetně vedení, je to „každodenní chleba“. Především se jedná o velké a mimořádné pracovní nasazení, aby zájemci měli svoje letáčky včas doma. Když jsem nastoupila kdysi do zaměstnání a porádala posezení pro občany našeho města, položila jsem na každý stůl jeden letáček BTM. Za chvíli si mne zavolala paní a ptala se, kde jsem je vzala, že něco tak pěkného ještě nečetla. A tak kdysi začínaly první objednávky z obcí, měst, sborů, společností.

Na to vše se vděčně vzpomínalo. Celé shromáždění vedl br. Jan Titěra. V programu vystoupili: Libuška Ranšová, Petr Kolek, Jarmila Ranšová, Lenka Halová, Samuel Kaleta, Jan Halík, Steve Folker,

Jelena Ševčenko a další. Na slavnost přijeli hosté z Německa, kteří byli u počátků BTM u nás a na Slovensku. Donedávna to byli oni, kdo i finančně podporovali práci BTM, zatímco dnes je organizace soběstačná, jak již bylo řečeno. Z projevů hostů znala slova díků všem, kdo se zasloužili o předávání té Dobré zprávy lidem kolem nás, kdo připravovali texty, vybírali fotografie, korigovali, kreslili, graficky upravovali, tiskli, balili je a rozesílali.

A také vedli korespondenci s dopisovateli a zájemci, navštěvovali místa, kde se soustředilo mnoho lidí hladových po evangeliu, hledajících Krista. Misijní tým BTM stále plánuje nové věci. Tuto obdivuhodnou práci zvládli a zvládají jen ve velmi malém kolektivu, což vyžadovalo a vyžaduje maximální pracovní vytížení.

Poděkování se dostalo všem, zejména pak br. Janu Titěrovi, který v posledních letech BTM vedl navzdory všem možným útokům světa.

Organizátoři připravili celodenní program plný slova, hudby a svědec. Službu BTM, jak poznámenal br. Jan Titěra na začátku, bychom také mohli nazvat „Oázou na poušti“ tohoto světa, neboť přináší čtenářům vydaných letáčků stále bohaté občerstvení, stín před kdejakou výhní zkoušky a vodu živou, plynoucí z našeho Pána Ježíše Krista. BTM za to patří veľký dík.

Marie Horáčková

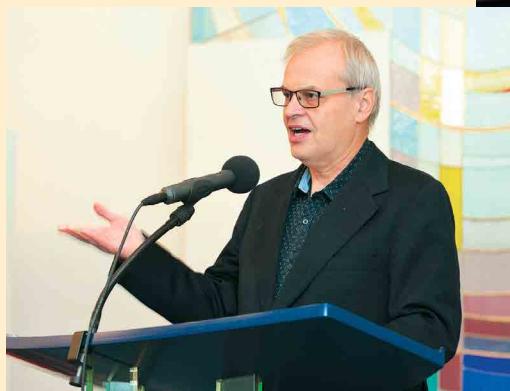
Na oslavě 25 let BTM

...vystoupil bratr předseda Správní rady BTM – Doc. MUDr. Pavel Smílek, PhD.

Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý. (Žalm 34, 9)

V publikaci zvané „Fontána“ jsem četl o ateistovi, který tvrdě útočil proti křesťanství. Při veřejném vystoupení vyzýval: „Jestliže někdo může dokázat, že se mylím, ať přijde dopředu.“

Po chvíli rozpačitého ticha vstal jeden starší muž a blížil se dopředu. „Proved svůj důkaz, že se mylím!“ řekl ateista. Muž

beze slov vytáhl z kapsy pomeranč, tiše ho oloupal a začal ho jíst. Nevěřící se neklidně ptal: „Dobré, kde je tvůj důkaz?“ Starý muž, zkušený křesťan, se obrátil k ateistovi a opatal se: „Jak chutná?“ „Jak to mám vědět?“ přišla odpověď. „Nejedl jsem to!“

Žalm 34 má situační nadpis: Davidův, když změnil své chování před Abímelekiem, a ten ho vypudil a on odešel. Z toho vyplývá, že David psal žalm ve velmi nepříjemné situaci. David byl na útek u před Saulem a nyní přišel i o přechodně útočiště. A přesto čteme: Dobročeřit budu Hosподinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála. A dále „Okuste a uzříte,

že Hospodin je dobrý. Blaže muži, který se utíká k němu.“

Očekávali bychom, že David začne reptat a litovat sebe, nebo ty, kteří jsou kolem něj a případně reptat na Boha. Opak je pravdou. Dobročeří Hospodinu. Budeme-li i my dobročeřit Hospodinu v pouště, je naděje, že mu nepřestaneme dobročeřit tehdy, když nás povolají zpět a prohlásí králem (či se dostaneme do jiné vedoucí pozice ať už v církvi, nebo mimo ni). Když dobročeříme Bohu za nepříznivých okolností, pak zřejmě máme dobrý vztah s Bohem. V těžkostech nám je nás Nebeský Otec výrazně blíž.

V mezilidských vztazích poznáváme, jaký někdo je, nejprve z toho, co dělá. Například

prázdné. Proto David vyzývá své posluchače: „Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý. Blaže muži, který se utíká k Němu.“

Náš nebeský otec nás vyzývá, abychom, lidově řečeno, „neku-povali zajíce v pytlí“. Kolik až nepochopitelné lásky a porozumění se skrývá v této výzvě. On ví, jak jsme nedůvěříví. Tolikrát jsme byli oklamáni svými bližními, tolikrát jsme se spálili. On ví, jak je pro nás někdy těžké „se utíkat k Hospodinu“.

když nám někdo nesobecky pomůže, můžeme usoudit, že to je laskavý člověk. S Bohem je to trošku podobně: získáme-li s Ním osobní zkušenost, přestanou nám Jeho přívlastky připadat jako

Podobně jednal Pán Ježíš, který tento přístup demonstroval ve vztahu ke svým učedníkům. V Jn 1 se píše, že Janovi učedníci šli za Ježíšem a ptali se: „Mistré, kde bydlíš?“ Ježíš jim odpověděl: „Pojdte a uvidíte.“

Pán Bůh nás vyzývá, abychom svoji víru vyjadřili činem – abychom nejdříve okušili, vykročili, začali (něco dělat pro Jeho slávu) s tím, že uvidíme, jak se nám On dá poznat jako ten, kdo je dobrý.

Takových kroků do neznáma je v našem životě celá řada. A v BTM musíme kroky do neznáma provádět opakovaně. Díky Bohu jsme se za 25 let přesvědčili, že On je dobrý. Obhájil smysl naší činnosti, použil si BTM k záchrane lidí pro Krista, dal nám přežít v době primitivního porevolučního kapitalismu.

Vyzkoušeli jsme Boha a zjistili jsme, že On je dobrý a že i ve chvílích těžkostí je dobré se k Němu utíkat.

A to je pro nás velký důvod k vděčnosti i odvaze v práci pokračovat.

O politickej zodpovednosti kresťanov

Medzi kresťanmi neexistuje – a nikdy neexistoval – uniformný pohľad na vzťah kresťanstva a politiky. Väčšina sa zhodne, že súčasťou kresťanskej zodpovednosti voči štátu je platenie daní, modlenie sa za osoby v moci postavené alebo dodržiavanie svetských zákonov. Menšia zhoda už panuje pri otázkach, či kresťan z morálneho hľadiska môže zastávať politický úrad, slúžiť v silových zložkách, ktorých úlohou je chrániť krajinu pred vnútorným a vonkajším nepriateľom, alebo ohľadom legitimitnosti rôznych prejavov občianskej neposlušnosti. Do zóny nesúhlasu až nevraživosti sa dostávame v momente verejného prejavenia svojich volených preferencií. Nie je bez zaujímavosti, že každá z parlamentných politických strán – ako aj politická strana, ktorá má ako jediná vo svojom názve odkaz na kresťanstvo, no paradoxne sa v posledných voľbách do slovenského parlamentu nedostala – pravdepodobne získala hlasy aj od voličov, ktorí sa hlásia ku kresťanskej viere. To, samozrejme, neznamená, že tieto politické strany prezentujú pre kresťana rovnocenne dobrú voľbu. Kresťanove názory a postoje k vyššie uvedeným skutočnostiam sú ovplyvnené nielen prameňmi autority, z ktorých vychádza a akú váhu im prikladá, ale aj kontextom, v ktorom ich interpretuje. Pre evanjelikálnych kresťanov predstavuje Biblia najdôležitejší a plne hodnotový prameň autority pre vieru a život, čo by však nemalo znamenať odmietnutie tradície, rozumu a skúsenosti, ktoré, či si to pripúšťame alebo nie, ovplyvňujú interpretáciu a aplikáciu biblického textu. Nayšte, tento proces sa nikdy neodohráva vo vákuu a je okrem iného ovplyvnený sociálnym a politickým kontextom, v ktorom sa človek nachádza. Nie je náhodou, že kresťania – najmä vďaka Augustínovi – nadobudli robustnejšiu predstavu o svojej politickej zodpovednosti v 4. storočí, keď už bola cirkev oslobodená od politického prenasledovania, alebo že kresťania žijúci v autoritativných a totalitných režimoch vnímajú svoju politickú zodpovednosť inak ako tí, ktorí žijú v slobodnej a demokratickej spoločnosti. Jednou z najväčších výziev pre kresťanov žijúcich v posttotalitných krajinách zostáva hlbšie porozumenie a priatie konceptu politickej zodpovednosti. Hoci je pravdou, že si v našich cirkvách ešte len začíname klášť niektoré otázky, na ktoré už inde odpovedali alebo aspoň značne pokročili pri hľadaní odpovedí, pozitívny posun v porovnaní s obdobím pred rokom 1989 je evidentný. Aj toto vydanie časopisu Rozsievac naznačuje, že situácia sa postupne mení k lepšiemu. Pre zodpovedné kresťanske angažovanie sa vo svete je nevyhnutná základná politická gramotnosť. K jej nadobudnutiu môžu cirkvám pomôcť aj ku kresťanstvu sa hlásiaci politici. Viaceré slovenské cirkvi v minulosti takýmto politikom poskytli priestor na

prezentáciu svojich myšlienok, v niektorých prípadoch dokonca počas bohoslužobného zhromaždenia priamo z kazateľnice. Neplatí medzi tých, ktorí si myslia, že aktívni politici by nemali mať možnosť prezentovať svojej myšlienky na cirkevnej pôde. Myslím si však, že vhodný priestor na takúto prezentáciu môže byť napríklad moderovaná diskusia za účasti politikov z viacerých politických strán. Vplyvny (baptistický) pastor Rick Warren v roku 2008 zorganizoval takéto stretnutie medzi dvoma kandidátmi na post amerického prezidenta – demokratom Barrackom Obamom a republikánom Johnom McCainom –, ktoré môže poslužiť ako inšpirácia aj pre slovenské a české cirkvi.

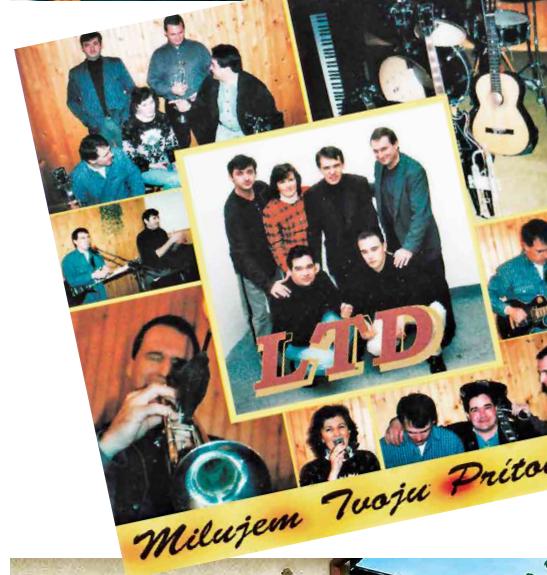
Pri pohľade na súčasnú politickú scénu je aj pre kresťanov ľahlé skloniť do skepticizmu, negativizmu a cynizmu, ktorých dôsledkom je buď stiahnutie sa z verejného priestoru, alebo správanie sa v nôm spôsobom, ktorý neodráža kresťanské ideály a hodnoty. Faktom je, že kríza zároveň predstavuje pre kresťanov príležitosť, aby začali hlbšie premýšľať nad otázkami viery a politiky.

Jednou z dôležitých praktických otázok je, či by sa mali kresťania zaujímať o politický život a usilovať sa (aj) skrze politiku zlepšiť stav krajiny, v ktorej žijú. Myslím si, že presvedčivú odpoveď na túto otázkou možno nájsť v druhej časti tzv. veľkého prikázania: láske k blíznenmu. Všetko ostatné, čo v Biblia nachádzame, slúži k tomu, aby sme dokázali lepšie pochopiť a vernejšie žiť toto prikázanie – s cieľom milovať našich blíznych tak, ako ich miluje Boh. Lásku k blíznenmu by sme nemali chápať príliš úzko alebo individualisticky – blízneho milujeme nielen tak, že mu zvestujeme evanjelium alebo preukážeme individuálny skutok milosrdenia, ale aj tak, že sa podieľame na vytváraní spoločnosti, ktorá je slobodná, pokojná a spravodlivá. A to nie je možné bez záujmu o veci verejné a bez politickej angažovanosti, najmä – ale nielen – na často zanedbávanej lokálnej úrovni.

Ďalšou frekventovanou otázkou je, či by sa mali kresťania usilovať o pozitívnu zmenu v spoločnosti vstupom do vysokej politiky. V tejto súvislosti mi napadá známy nápis na bezpečnostnej tabuľke – „Zákaz vstupu nepovolaným osobám“. Mojím cieľom nie je kresťanov odradiť od vstupu do politiky, ale povzbudiť ich k trievemu zážieniu svojho povolania a pripravenosti. Je omylem automaticky predpokladať, že dobrý kresťan je alebo bude aj dobrým politikom, a preto by sme ho alebo ju mali automaticky voliť. Kritériom dobrého politika nemôže byť náboženská príslušnosť, ale schopnosť pre-sadzovať záujmy a hodnoty, ktoré prispievajú k budovaniu dobrej spoločnosti. Kresťanski politici musia mať ochotu a schopnosť oslovit aj voliča nepraktikujúceho kresťanstvo. Na záver, hoci len niektorí kresťania sú povo-laní uchádzať sa o politický úrad na európ-

skej alebo celoštátej úrovni a mnohí môžu pôsobiť na úrovni mestskej či obecnej, všetci kresťania – ako občania nielen nebeskej, ale aj pozemskej obce – by sa mali zodpovedne politicky angažovať. Ako to konkrétnie môžu robiť, je témou na samostatný článok. Ak sa rozhodneme nebyť ľahostajní k dianiu okolo nás, alebo nebyť z neho paralyzujúco znechutení, a naše srdce bude napiňať viera, nádej a láska, určite ako jednotlivci a cirkevné spoločenstvá nájdeme spôsoby, ako sa môžeme v rámci svojich možností angažovať v prospech budovania lepšej obce, mesta, krajiny a sveta.

Lubomír Martin Ondrášek

LTD vokálno – inštrumentálna skupina

Skôr narodení si určite pamäťajú, že ešte za totality bol na našej televízii zábavno-súťažný program SPIEVA CELÁ RODINA. Súťažili tam celé, aj viacgeneračné rodiny, v súlovom či viachlasom spievaní a všetci chceli byť čo najlepší. Spomenul som si na to, keď som si do štúdia pozval zástupcov vokálno inštrumentálnej skupiny s netypickým názvom LTD, súrodencov Milenku Belkovú a vedúceho skupiny Ľuboša Tagaja.

Obaja súrodenci vyrastali v kresťanskej rodine, kde ich rodičia viedli k láske k Ježišovi, ľudom a hudbe. Keď sa Ľuboš narodil a mama s ním prišla z pôrodnice, otec ich privítal tak, že celú izbu zapratal všetkými hudobnými nástrojmi, čo mali v dome. Vychovávali ich tak, že o Bohu nielenže rozprávali, ale žili naozaj príkladným kresťanským životom. Hudba a spev zneli nielen v ich dome, ale aj v ich širokej rodine a z bore ECM v Seredi. Všetci bratraci a sestríkovi hrali v zborovej dychovke a každému, podľa toho, aké mal pery, bol pridelený patričný dychový nástroj. Tak sa Ľuboš, už ako šestročný, naučil noty a bola mu pridelená Es-trubka, tzv. kontra.

Až neuveriteľný vplyv na obe deti mal ich otec. Ako mi o ňom hovorili, bol a stále je veľmi piateľský a na prvom mieste v živote mal zhromaždenie a všetko ostatné muselo ustúpiť. Od mamy sa zas naučili mať otvorený dom pre hostí.

Otec mal dve kréda, výroky Martina Lutherka a Jána Amosa Komenského, ktorých sa držal celý život a vstepoval ich aj svojim detom. To prvé, že spievanie je práca anjelská a začiatok večného života. A druhé, že kto dobre spieva, dvakrát sa modlí. Tomu vždy veril, stále verí a už to prenáša aj na svoje vnúčatá.

Keď rodina išla niekde autom, vždy a všetci museli spievať. Zo začiatku to deti brali ako neprijemnú povinnosť, ale potom si to tak oblúbili, že bez spievu si dnes život ani nevedia predstaviť. Spievajú v radostrných i ľažkých chvíľach a piesne im dodávajú novú silu do života.

Ich otec má k hudbe až svätý vzťah. Neuznáva žiadne iné piesne, len kresťanské.

vrátil, vypol mu to zas a povedal: „Syn môj, ja nechcem, aby si v mojom dome počúval takéto piesne.“

Keď odšiel a syn si znova rádio zapol, otec prišiel, vytiahol zástrčku zo steny a rádio vyniesol von. Ľuboš to vtedybral ako veľkú krivdu, ale dnes to nielenže chápe, ale tú zásadu prijal aj on do svojho života, ako ochranu pred zlými vplyvmi.

Keď som sa ich pýtal, kto založil ich kapelu, úprimne povedali, že ich otec. Bol to práve on, kto nielenže prišiel s týmto návrhom, ale našiel aj ľudí, oslovil ich a priviedol k nim domov. Za oficiálny začiatok svojej činnosti však považujú rok 1981, keď ich pozvali hrať na svadbu. Spievajú prevzaté piesne, ale aj vlastné, ktoré skladá hlavne Ľuboš, ktorý je momentálne kazateľom ECM v Trnavi.

Na záver by som chcel upriamiť pozornosť na dvoch otcov, ktorí ovplyňovali celý život skupiny LTD. Bol to ich telesný otec Michal Tagaj a náš Otec, ktorý je v nebesiach. Tito dva otcovia ovplyvnili ich telesný, duchovný, ale aj hudobný vývoj.

A preto to tak všetko nádherne do seba zapadalo, lebo ten telesný otec v mladosti úplne vydal svoj život Pánu Bohu a neustále hľadal Božiu vôľu pre seba a pomáhal ju hľadať aj svojim deťom.

Ak sa chcete o skupine LTD dozvedieť viac a počúvať aj ich piesne, otvorte si archív Rádia 7 a počúvajte reláciu RETROklub.

Tu je adresa <http://www.radio7.sk/archiv/retro-klub>.

Priprial Slávo Kráľ

Keď Ľuboš v mladosti chcel počúvať aj svetské piesne, otec bol v tomto veľmi prísný a rádio mu vypol. Ľuboš počkal, kým odíde, a zapol si ho znova. Otec sa

SOS: zachraňme naše sestry

Brněnská tisková misie nabízí novou publikaci s názvem „SOS: ZACHRAŇME NAŠE SESTRY“ s podtitulem „Akční průvodce o tom, jak pomoci dívкам a ženám, které jsou na celém světě v ohrožení“. Titul vychází v českém jazyce v nakladatelství CREATIVPRESS. BTM jako výhradní distributor publikace v ČR se tak podílí na velkém celoevropském projektu organizace Operace Mobilizace (OM EAST - www.om.org, www.cz.om.org). Publikace je totiž již přeložena či překládána do většiny jazyků. Jedná se o projekt, který má za cíl „inspirovat jednotlivce a církve k modlitbám a činům, které by mohly zvrátit tragický proud celosvětového dění v oblasti života dívek a žen.“ Překladatel knihy, Jan Titěra, vedoucí Brněnské tiskové misie, k tomu dodává: „Jestliže zakladatel a emeritní mezinárodní ředitel Operace Mobilizace bratr George Verwer, s nímž jsem se několikrát také setkal, povíděl o této knize, že je to jedna z nejdůležitějších knih v jeho životě, vzbudilo to moji značnou pozornost. Když jsem knihu postupně překládal, nestalo jsem se divit... Velice se obávám, že většina z nás nemá ani tušení o hloubce utrpení, kterým dívky a ženy na celém světě procházejí. Nejdou se mi draly slzy do očí. Často jsem si opakoval větu: 'To snad není možné! Měli bychom začít něco dělat!'

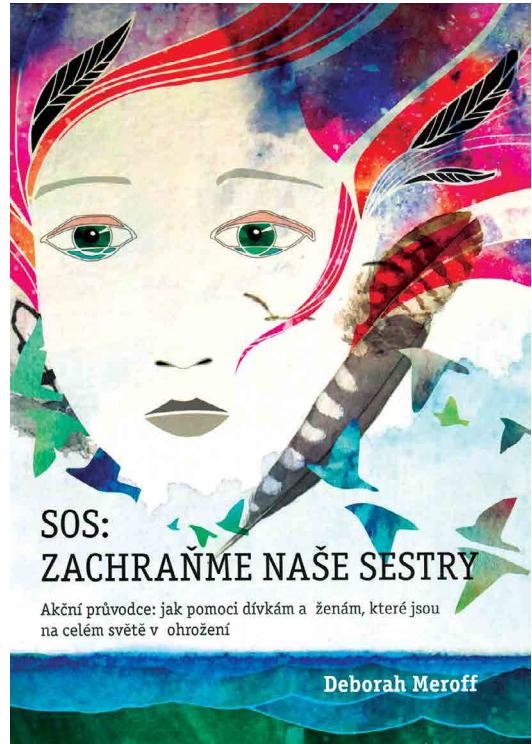
Kniha není zdaleka určena jen církevní veřejnosti, ale širokému okruhu čtenářů. I když v informačním letáku stojí slova: „Otevřejte tuto knihu jen na vlastní riziko! Jakmile vás Bůh nakazí svým soucitem k bezmocným, prožijete trvalou proměnu.“

O knize: 196 stran, 142 x 210 mm, lepená vazba. Cena: 99 Kč (ČR); 4 € (SK), zvýhodněné balení po 10 ks

Objednávky v ČR: Brněnská tisková misie, Smetanova 9, 602 00 BRNO; tel.: 545 224 253. e-mail: btm@btm.cz; www.btm.cz

Objednací kód K68

Objednávky na Slovensku: CREATIVPRESS, Mamateyova 4, 851 04 Bratislava 5; Infolinka (9:00 -17:00 v pracovní dny): 903 864 435; e-mail: creativpress@creativpress.eu; www.knihyprezivot.cz.

Nové možnosti

Vo voľnej chvíli sme s manželkou číitali v knihe „Niesli svetlo evanjelia“. Okrem iného ma zaujala napríklad správa, že zbor v Nesvadoch mal v roku 1976 spolu so stanicami 390 – 400 členov. Ved' nakoniec aj v mojom rodnom zbere v Tekovských Lužanoch bývala kedysi modlitebňa plná.

Prečo sa to tak zmenilo? Na túto otázkou by sme dostali množstvo najrôznejších odpovedí. Žijeme v dobe, ktorá sa mení tak rýchlo ako nikdy pred tým. Stále však **existujú pevné princípy života, ktoré sa nemenia**.

Sú platné, či si to niekoľko praje, alebo nie. Za účelom presného zistenia, **které sú tie všeobecne platné** pravidlá života, bol uskutočnený veľký medzinárodný prieskum. Zúčastnilo sa ho 1000 zborov z 32 krajín. Sústredil sa na dve otázky:

1. Ako vyvinúť nástroj na analýzu spoločenstva v zbere (na zistenie jeho vnútorného duchovného stavu – diagnózy), ktorý bude presný a spoľahlivý?

2. Na akých princípoch buduje Boh svoju cirkev? Ked' koncom roka 1996 publikovali svoje zistenia, veci sa zmenili doslova zo dňa na deň. Mnohí kresťania vnímali, že boli objavené skutočne všeobecne platné princípy a otvára sa aj príležitosť učiť sa z medzikultúrnych skúseností ako pre spoločenstvo, tak i pre jednotlivcov. **Jedným z kritérií dôveryhodnosti je vedecký základ** vecí. Cirkev ako duchovná skutočnosť je bytosťou, ktorá je prístupná nielen teologii, ale aj spoločenským vedám. Časť vedy, ktorá sa zaobráva touto oblasťou, sa volá teória testovania. Patrí do oblasti organizačne psychologickej diagnostiky. Každá odpoveď na otázku v testoch môže súce niesť v sebe určitý druh chyby, ale chyba, ku ktorej v odpovedi dôjde, je nesystémová, náhodná. Má to tú výhodu, že pri posudzovaní odpovedí rôznych osôb sa sama zruší. **Spoľahlivosť presnosti má veľmi vysoké hodnoty**. Ďalším kritériom kvality testov je ich **platnosť** (validita). Zaobráva sa otázkou: Čo je merané? **Platnosť vnútorného duchovného stavu – profilu zberu bola zistovaná troma spôsobmi**.

1. Základným predpokladom je to, že rozdelenie kvality do ôsmich

oblastí nedáva zmysel iba teoreticky, ale **zakladá sa na vyskúšaných dôkazoch**.

2. Výsledky testovania sa musia presne zhodovať s vonkajším príbuzným kritériom. Ako **vonkajšie kritérium bol vybraný rast cirkevi**.

3. Každá otázka v dotazníku je pridelená jednej vlastnosti. Pri prieskume neboli hodnotené samotné oblasti (či sme v niečom dobrí, alebo nie), ale skutočnosť, **do akej miery je naša práca v súlade s Božími spôsobmi práce**. Za posledných 7 rokov sa výsledky tohto prieskumu začali praktizovať vo viac ako 50 000 zboroch na rôznych miestach sveta vo viac ako 70 krajinách. Pán Ježiš povedal: „Ja som cesta, pravda i život“ (J 14, 6). On nie je relativná pravda, ale pravda absolvútna, platná v celom vesmíre vo všetkých časoch, platná aj vo vzťahu ku každému jednotlivcovi. Spomínaná vedecká práca to len potvrdzuje, bližšie vysvetluje a pomáha uplatňovať v živote. Prekážkou môžu byť napríklad niektoré odborné výrazy, ktoré sa však dajú vyjadriť aj jednoduchšie. Táto oblasť bola pre mňa nová a zaujala ma, pretože spoločenstvo veriacich bolo pre mňa vždy vzácne a nachádzal som v ňom mnohé odpovede na svoje otázky a nejasnosti, ako aj praktickú pomoc v živote viery, ktorú som nikde inde nevedel nájsť v takej mieri. Zároveň je tu aj obrovský potenciál, aby sme napriek nepriazni súčasnej doby mohli vidieť **namiesto úpadku** v cirkevi Pána Ježiša Krista trvalý a **zdravý rast** aj v našej krajine. Prostredníctvom výsledkov vedeckej práce iných kresťanov, ktorí do tejto oblasti investovali svoj život, nám Boh ponúka možnosti, aby aj tam, kde sa už zdá, že neto žiadnej nádeje, s Božou pomocou mohli byť otvárané nové obzory v živote viery každého spoločenstva veriacich, ale aj v živote viery každého z nás osobne. Žijeme v dobe, ktorá je mimoriadne náročná, pokiaľ ide o morálku, správanie a duchovný život. Preto dal Boh svojej cirkevi tomu zodpovedajúce nástroje, ktoré sú mimoriadne účinné. Prečo by sme ich nemali používať?

Použité materiály: „Vyfarbi si svoj život...“ Christian Schwarz a ďalšie príbuzné zdroje.
L.P., Banská Štiavnica

Dni Božej milosti

*Počet našich rokov býva sedemdesiat, pri väčšej
sile aj osiemdesiat; ich pýchou je len lopota a strasť,
rýchlo sa pominú a my odlietame.*

Žalm 90, 10

Prednedávnom si moja mamka čítala tento Žalm, a keď sme sa o tom rozprávali, spomenuli sme si na najstarších členov nášho zboru, ktorí tento rok oslávili 90 a viac rokov. Sú to dve sestry a dva bratia. Dovoľte mi spomenúť si na nich aj touto cestou.

V marci sme mali milosť v nedeľu po bohoslužbe navštíviť a odovzdať pozdrav a kvety za zbor už ležiacemu bratovi **Dankovi Staroňovi**, ktorého ste mnohí poznali. Bol dlhé roky verným členom zboru, bol v staršovstve, rád navštevoval chorých a jeho úsmev a podanú ruku si pamätá asi každý, kto vkročil do našej modlitebne. Vždy vďačne hovoril o Božej starostlivosti, keď sa ako sirota musel pretlačať životom, ale Boh sa vždy o neho postaral a v jeho srdci ostala pieseň: Mám veľkého, mocného Krála... Dožil sa 91 rokov a v máji sme ho odprevadili do nebeského domova, na ktorý sa už tak veľmi tešil.

V júli sme navštívili brata **Janka Kováča**, ktorý oslavil 90 rokov. Vďačne a s obdivom voči Bohu spomína, ako ich s manželkou zachránil pri havárii a ako sa o nich staral celý život. S láskou sa v staršom veku staral o svoju ležiacu manželku, ktorá ho už čaká pri svojom Spasiteľovi. Aj napriek problémom so sluchom verne chodí do zboru a dokonca ešte stále šoféruje auto.

V júli sme zablahoželali aj sestre **Milke Kompišovej** k 95-ke. Kedže pre svoj zdravotný stav nemôže už pravidelne chodiť do zboru, veľmi sme sa potešili, keď ju jej

rodina v nedeľu priviezla. Bolo to na jej aj naše povzbudenie. Je vďačná Pánu Bohu, že každý deň môže čerpať z Noho silu a nádej. V auguste sme navštívili s blahoželaním a kvetmi sestru **Hanku Ilavskú** v penzióne a oslávili sme spolu jej 94 rokov. Chyba jej spoločenstvo, kde pravidelne chodila, no teraz už nevládze. Návštevy u nej sú vždy potešením a kto ju pozná, pozná aj jej príjemný humor. Ako najmladšia prežila päť bratov a aj vypálenie rodnej dediny, Važca, keď osemčlennej rodine ostal iba popol. No napriek problémom spojených s vekom,

*Brat Danko Staroň
91 rokov*

*Brat Janko Kováč
90 rokov*

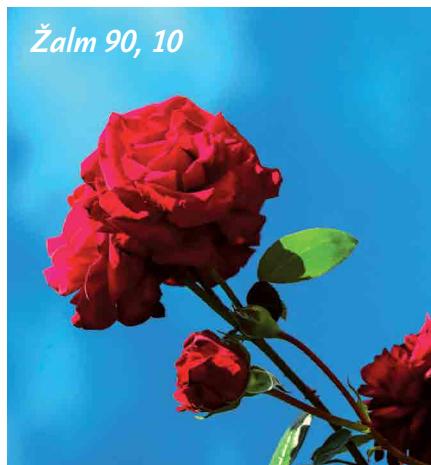
nestráca elán a lásku k svojmu Spasiteľovi, ktorý je čím ďalej, tým viac jej životom a cieľom.

Vďaka Ti, Pane Ježišu, za ich život, za ich príklad a vernosť, lebo oni sú „listom Kristovým“, ktorý môžeme čítať už ako knihu, v ktorej je všetko, aj výhry, aj pády, aj návraty, aj vernosť a milosť Božia. Na záver by som chcela napísat prvý a posledný verš spomínaného Žalmu 90:

Pane, Ty si nám bol príbytkom z pokolenia na pokolenie... Láska vás Pána, nášho Boha, nech je nad nami. Upevni dielo našich rúk, upevni dielo našich rúk!

*Za zbor v Liptovskom Mikuláši
Vlasta Bobuľová*

Žalm 90, 10

*Sestra Hanka Ilavská
94 rokov*

FAKTY

Chcem fakty, fakty, nie nejaké báchorky o tom, ako ti bolo, ako si sa nám, pán velko- možný, cítil. Fakty, fakty. Podľme, presné dátumy, časy, miesta a tak. Ja ti tu predkladám fakty, a nie nejaké dojmy. Ja ti viem presne povedať dátumy, časy, ešte aj to, čo si mal na sebe oblečené. Po miestnosti sa rozlieha ticho ako po salve z gulometu. Zranená žena chce dôkazy, chce vedieť, prečo to urobil, ako to urobil, chce porozumieť, čo sa stalo. Tieto vystrelené náboje ešte stále poletujú miestnostou, a my, muži v zákopoch, len ticho sedíme so stiahnutou hlavou, aby nás nejaké odrazené náhodou nezasiahli. Túži porozumieť, aby sa mohla upokojiť. Chce na to mať aspoň čiastočný dosah, aj keď je dávno po funuse. Ako každý z nás, túži mať dosah na niečo, čo ju presahuje, zneistuje alebo ohrozuje. Chce sa tým chrániť pred nevyspytateľnosťou, pred neistotou, pred zranením a stratou. Hnala sa ako dravec po obeti. Ved' sme sa s jej manželom aj cítili ako obete. Ako štvaná zver, ktorá tajne dúfa, že predátor si vyberie toho druhého. Zrazu sa z nej, z obete, stáva dravec. Znova má prevahu. Keď už stratila pozíciu jedinej, a výlučnej, ktorá disponuje náklonnosťou svojho muža, tak získava aspoň moc, riadenie so slastnou chuťou pomsty. Taktôž získava aspoň pocit preventívnej ochrany do budúcnosti, a tak trochu aj pocit vyváženej spravodlivosti. Dôslednosť jej odopriet' nemožno, ani silu, s akou sa do neho, a v ňom aj do každého ďalšieho muža, púšťa. Chce porozumieť, čomu ani on sám nerozumie. Chce pochopiť, ako to mohol urobiť, ako jej to mohol urobiť? Nedostáva však tie správne odpovede, lebo nekladie tie správne otázky. Jej vlastná optika jej v tom bráni. Uniká jej aj to, že to neurobil jej, ale sebe. Že objekt jeho motívu nebola ona, ale on. A možno ním nebola ani tá druhá. Zmieta sa záchytená v pasci svojej myse. Myslou hľadá odpovede na otázky srdca. Myseľ, v tejto chvíli strážca, strážca srdca, si dobre plní svoju úlohu. Robí to jediné, čo v tejto situácii robiť dokáže, a to minimalizovať riziko recidívy. Ďalšíkrát by to už neunesla. Chce pochopiť a zori-

entovať sa v tom, ako by mohla nabudúce ochrániť svoje zranené srdce od ďalšieho zranenia. Chce život, a najmä tú časť, ktorá ju presahuje, vtesnať do šablón, do škatúľ. Do matematických vzorcov a chemických zákonitostí.

Prečo to chcete vedieť? Pýtam sa jej. Vôbec si však nie som istý, či som schopný poskytnúť jej nejaké zmysluplné vysvetlenie. Neviem, prečo to urobil, neviem, či to bola slast z nepoznaného dobrodružstva, alebo či to bol chvíľkový skrat, ktorý mu prerástol cez hlavu, neviem. Zrejme to ani on sám nevie. Nevieme, prečo sa mu nepodarilo pocitovo upriamiť na svoje deti, na svoju ženu a seba samémho. Neviem, prečo sa človeku nedári zabrániť sebe samému konáť činy, o ktorých vie alebo tuší, že mu po nich nebude dobre. Že nimi napokon viacej stráca, ako získa. Mám sice nejaké odpovede, ale že by to boli empiricky dokázateľné fakty?

Čo si myslíte, čo to prinesie, keď budete rozumieť, prečo to urobil? Pokračujem v preberaní iniciatívy s chabou snahou obrátiť už konečne tú hlaveň otázok a prevahy iným smerom. A to nielen z dôvodov terapeutických. Každý sa snažíme, aby sme zmiernili to, v čom sa necítime príjemne, a to aj terapeuti. No, budem sa vedieť zariadiť, odveti pohotovo, aj keď ju moja otázka zjavne prekvapila. Ale v skutočnosti ani netuší, čo si počne s tým takzvaným dôkazom. Možno, keby sa dokázal fakt, že to bol len jeho pudový skrat, tak to by bol dôkaz o tom, že nakoniec za to nikto nemôže. A ak aj áno, tak len on, ale aj to len tým, že patrí do podskupiny "muž". Bol by to dôkaz, že nestratila nič zo svojej atraktivity, že sa ničím nepričinila o takýto zvrat ich života. Bol by to dôkaz, že v skutočnosti stále miluje len ju. A bola by v tom aj nejaká perspektíva do budúcnosti. Alebo keby sa aspoň ukázalo, že ona na tom nesie podiel viny, vedela by, čo má zmeniť, ako sa zariadiť. Keby len mohla vedieť! Ona tuší, ale tušenie nastačí, ba dokonca tušenie aj prekáža, necháva totiž vela volného priestoru. Necháva vela možnosti, a to pre vystrašenú myseľ nie je nič žiadúce. Nič, s čím by sa jej dobre žilo. Ba dokonca s tušením sa zvykne veľmi šikovne vysporiať, a to tak, že ho vytiesní. Nechce vidieť to, čo len tuší. Komplikuje jej to život.

Prosím, pokračuje znova s dominantným tónom, nech povie, ak sa tak rozhodol, nech si zbalí svoje kufre, ani nemusí, ja mu ich zbalím, a môže ísť. Ja mu v šťastí brániť nebudem, to je pod moju úroveň. Ak sa rozhodol, tak prosím. Ja mu nebudem leštiť jeho ego, umožnila som mu podnikať, cestovať, starala som sa o jeho tri deti, o domácnosť, poriešila som všetko, čo bolo treba, len aby sám veľký "biznisman" mohol realizovať svoje sny.

Všetko som zariadovala ja, dovolenky vyberala, objednávala, klince do steny zatíkala, chorobami detí ho nezaťažovala, a keď večer chcel, aby som bola jeho milujúcou manželkou, tak som ňou bola.

A po tom všetkom sa mám ešte starať aj o to, aby sa pri mne necítil ako chlapec, ale ako muž? Však prosím, nech sa správa ako muž, nech sa postaví za tú, pre ktorú sa rozhodol. Nech je teda tým mužom. Ukončí razantne svoju spršku slov, za ktorú veľmi šikovne schovala svoju bolest. Už to vyzeralo, že ju slzy prezradia, ale nestalo sa tak.

V poslednej chvíli ich zachytila, zastavila. Hnev a zúrivosť predsa len vyzerá lepšie.

Dodáva veľkú mieru strategickej prevahy. My, ostatná mužská časť osadenstva, len ticho sedíme so zmiešanými pocitmi viny, v podstate za to, že sme mužmi. Stávame sa chlapcami, ktorí čosi zlé vyviedli, a túžobne čakáme na to, kedy sa už mamička prestane hnevať. Je nám jej ľuto, a je nám aj nad slnko jasné, že my sme tí, ktorí spôsobili jej smútok. Sklamali sme ju, a s tým sa nám nežije dobre. Chlapci nechcú spôsobiť sklamanie svojim mamám.

Peter, obraciam sa s úľavou na jej manžela, prítomného sice, ale takmer neviditeľného, ako na hlavného z obvinených mužov. Zaznala tu Evkina otázka, prečo ste to urobili. Aké máte na to vysvetlenie?

Neviem, vôbec tomu nerozumiem, nechápe. Viem len, že ma to strašne mrzí. Evka po mne chce fakty a dôkazy, ale ja jej žiadne neviem dať. Nemám žiadne vysvetlenie, prečo som to urobil. Preto som tu, aby som to porozumel. Hm, pomyslím si, aj on chce fakty a vysvetlenia. Dobré výhliadky na úspešnú terapiu. Hľadáme odpovede na zle položené otázky. Jedného bolí srdce, lebo sklamal, a druhého, lebo ho sklamali; jedného bolí srdce, lebo klamal, a druhého, lebo bol oklamaný; jedného, lebo podviedol, a druhého lebo bol podvedený. V tej chvíli neviem, ktorá z tých bolestí je bolestivejšia a s ktorou sa srdce ľahšie vysporiada. V celom tom zložitom príbehu je len jeden neodškripitelný fakt, a to, že obaja prežívajú bolest. Vypočítavanie podielu viny, alebo hľadanie jasného vysvetlenia a dokazovania sú cesty zákerné a nebezpečné. Zavádzajú nás do hústiny.

Ako nás len život presahuje, pomyslím si, vzdáľujúc sa od mojej malej terapeutickej planéty, od mojej planétky B6012. Ocitám sa na pohraničnom území, našou myšľou dobre stráženom. Kto nakoniec do nášho srdca dovidí, kto úplne porozumie jeho motívom, jeho strachom a túžbam? Kto porozumie jeho skutočnej identite, kto tým srdciám malých chlapcov v mužskom tele vie pošeprkať, že už sa nemusia báť a nemusia schovávať, že mamička sa už nehnevá? Že sa už nemusia tak urputne snažiť ju obveselíť, a ani jej vyhovieť, a že nemusia sa o ňu postarať, nech by sa skryvala v ktoromkolvek ženskom tele? Že už nemusia zberať dôkazy o tom, ako sú hodnotní, akí sú šikovní a mužní, lebo takí sú aj bez dôkazov?

Zoltán Mátyus

Výročí 70 let sboru BJB v Lovosicích

a ordinace kazatele Václava Chumchala

Sbor Bratrské jednoty baptistů v Lovosicích oslavil ve dnech 19. – 21. května 2017 své 70. výročí. Celý víkend byl ve znamení vzpomínkových shromáždění, kdy jsme si připomněli významné události našeho sboru prostřednictvím fotografií, videí a svědecství přítomných hostů. V pátek jsme si prohlédli fotografie z let 1947 – 1986. Prezentaci podrobně komentoval bratr Milan Němcек st., který též poukázal na několik výstav, probíhajících v prostorách sboru. V jedné z místností se konala výstava fotografií s názvem Historie českých exulantů. K této výstavě byl znovu vydán sborník Mirotínských vzpomínek.

U příležitosti sedmdesátiletého výročí byl sepsán stručný historický vývoj sboru a služby jednotlivých kazatelů. V další místnosti bylo umístěno 7 bannerů s fotografiemi, které zachycovaly vývoj sborového života v sedmi desetiletích.

V sobotu jsme viděli fotografie z let 1987 – 2016. Ty zaznamenaly jednotlivé složky sboru počínaje nejmenší dětskou besídkou, dále dorost, mládež, pěvecký sbor a kazatelé. Dále jsme si připomněli mládežnické konference, výlety, křty, návštěvy ze zahraničí či volejbalový turnaj mezi baptistickou mládeží. Jako i páteční vzpomínkový večer bylo sobotní shromáždění zakončeno společnými modlitbami a písničemi. Neformální čas jsme mohli trávit při promítání starých videozáZNAMŮ. Byl promítnut záznam z několika oprav sborového domu nebo také ze Svaté Heleny v Rumunsku z 1983.

Sobotní shromáždění přineslo i několik svědecství z řad kazatelů a dalších hostů. Bratr kazatel Jan Vychopeň zavzpomínal na více než 10 let své služby. Vryl se mu do paměti jeden křest z roku 1999, kdy pokřtil velice starou a již nemobilní sestru v hospicu. Bratr kazatel Jan Pospíšil se s námi podělil o vzpomínku na bratra kazatele Miloše Šolce st., který s velikou oblíbou

vyvolával kohokoli z řad posluchačů, aby nepřipraven vydával svědecství ze svého života. Připomněl i nelehké období bez kazatele a vyjádřil svou vděčnost za současného kazatele Václava Chumchala, kterého měl možnost vést v průběhu jednoho roku ke konci své služby v Lovosicích.

Nedělní ranní bohoslužba přivítala množství hostů ze sborů BJB z Litoměřic, Jablonce nad Nisou, Žatce, Blanska, Českých Budějovic, Karlových Varů, Děčína, Jílového u Děčína, Prahy, Brna, Chebu, Liberce či Pardubic. Mezi hosty patřil kazatel a předseda VV BJB Pavel Coufal, dále kazatel Jan Pospíšil, Miloš Šolc ml., Jaroslav Hrůza, Jan Zavřel a Milan Bulák. K modlitbám nás vedl bratr kazatel českobudějovického sboru BJB

Jaroslav Hrůza. Připomněl, že máme dobré čit Hospodinu a děkovat Mu za vše, co od Něj přijímáme. „Budu s tebou,“ to je zaslíbení, které nám dal Pán, když Ho bude me věrně následovat. Vyzval celé shromáždění k děkovným modlitbám za sbor BJB v Lovosicích, za jeho dosavadní i další působení. Po společných modlitbách posloužily také děti z nedělní besídky a lovosická chválící skupinka.

Jako první nás Božím Slovem oslovil bratr kazatel Jan Pospíšil. „Bůh se přiznává ke svému dílu, musíme umět naslouchat a sloužit svými duchovními dary ostatním, budovat vše s Boží pomocí“ – to byly hlavní myšlenky jeho krátkého zamýšlení. Máme bdít a trpělivě, v tichosti

naslouchat na modlitbách Božímu Duchu

a budovat vše pod Božím vedením.

Bratr kazatel Miloš Šolc ml. nás vedl ke zkoumání našeho srdce. Dotkl se mnoha problémů v současné církvi a společnosti. Položil nám otázku: „Jací jsme studenti Bible?“ Připomněl Žalm 119, který hovoří o lásce k Zákonu. Seznámil nás s několika druhy lásky. První z nich – láska k učení. Boží Slovo hovoří o stvoření a Bohu samotném, hovoří i o lidském srdci, které je převrácené. Jak máme být misionáři nebo učiteli, když neznáme Písmo? Jak rozumnáme falešné učitele, když se Boží Slovo neučíme každý den? Druhá láska nás vede k setrvávání v učení apoštola, kteří svědčili o Kristu. Hlavním cílem apoštola bylo zvěstovat Boží království a spasení skrze oběť Ježíše Krista i pohanům. Třetí láska nás má vést ke střežení a šíření pokladu učení. Jak se přeše ve druhém listu Timoteovi 4, 2 – 3: „Hlásej slovo, přicházej s ním vhod či nehod, usvědčuj, domlouvej, napomínej se vši trpělivosti a s vyučováním.“ Své kázání uzavřel výzvou, abychom šli, učili všechny národy a zachovávali Boží Slovo.

Hlavní náplní nedělního odpoledního shromáždění byla ordinace kazatele Václava Chumchala do kazatelské služby. Celým shromážděním nás provedl bratr kazatel brněnského sboru a předseda VV BJB Pavel Coufal. Bratr kazatel Alois Boháček, člen duchovní komise BJB, na začátku vyslovil své přání budoucímu kazateli. Poprál mu, aby dnes a denně byl s Bohem v důvěrném

vztahu a měl podíl na bolesti Božího srdce nad hříšníky. Právě skrze bolest se nás Bůh dotýká nejhloběji. Někdy toužíme Pánu Bohu pomoci na Jeho díle, ale přednostně máme pokorně čekat na Boží odpověď

a Jeho vedení. Bratr Milan Němcék st. shrnul životopis bratra Chumchala, jeho duchovní službu i osobní svědecství.

Z úst ordinovaného kazatele zazněl slib, kterým se zavazoval k věrné službě na Božím díle.

Všechna vzpomínková shromáždění a společný čas s bratry a sestrami byl pro náslovický sbor velkým povzbuzením. Připomněla nám nesmírnou Boží lásku, milost a Jeho věrnost nám hříšným lidem.

Milan Němcék

Koncil Evropské baptistické federace 2017

Jerevan, Arménie

Rád bych se s vámi podělil o mé dojmy z koncilu EBF, který jsem navštívil jako delegát za naši BJB ČR spolu s br. Janem Jackaničem ve dnech 21. -22. 9. 2017 v Arménii, domovu medovníku. BJB SR zastupoval br. Ján Szöllős. Koncil začínal o den dříve a také o den později končil, ale z časových důvodů jsme zde byli jen v tyto dva hlavní jednací dny. V sobotu se přijímaly 4 rezoluce: o antiteroristické legislativě a náboženské svobodě, o křesťanském manželství o náboženské svobodě v Rusku a o Iráku, které budou přeloženy a rozeslány na naše sbory. Originální znění v angličtině si můžete stáhnout na linku: <http://ebf.org/council-resolutions>.

Novou prezidentkou EBF byla na další 2 roky zvolena sestra Jennifer Entrican, dosud viceprezidentka. Viceprezidentem byl zvolený brat Meego Remmel z Estonska.

Osobně jsem byl účasten na koncilu EBF poprvé, takže jsem nevěděl zcela přesně, co očekávat i když jsem měl k dispozici program, podle kterého vše skutečně probíhalo a díky tajemníkovi EBF Tonymu Peckovi se dodržoval i harmonogram.

Kdybych měl shrnout mé dojmy, daly by se vyjádřit jediným slovem: povzbuzení. Zazněly zde i účetní informace EBF, ale nejlépe zapamatovatelná byla svědectví o životě baptistických církví v Iráku, Svaté zemi, Egyptě a také nedávné shromáždění Díkůvzdání na hlavním náměstí v Kyjevě, kde se sešlo neočekávaných 150 000 lidí.

Povzbudivé bylo slyšet, že Bůh koná a církev žije i v krajinách, kde bychom očekávali jen bolest a pronásledování. Pastor Ara z Bagdádu říkal, že v roce 2015 se vinou IS v jejich městě objevilo na půl milionů uprchlíků, kteří přespávali všude, jak se dalo, na chodnících a dodnes bydlí v rozestavěných budovách. Církev jim pomáhá i tak, že jim pořizuje dveře a okna. Církev se mohla zaleknout a vnímat situaci jen jako problém, ale oni tuto situaci využívají jako příležitost sloužit humanitárně a u toho i šířit evangelium. My máme strach z několika málo desítek uprchlíků. Ať je pro nás povzbuzením jejich přístup.

Bratr předseda baptistů ve Svaté zemi je Palestinec a baptistické sbory jsou zejména mezi Palestinci, ale přesto se scházejí o Velikonocích k modlitbám i s mesiánskými Židy. Říkal, že je pro ně obtížné cestovat, ale současně říkal, že mají křesťanskou vysokou školu v Nazaretu.

Bratr předseda baptistů v Egyptě M. Malaty také mluvil o rostoucí církvi v jejich krajině. On sám je pastorem sboru v Káhiře a na můj dotaz ohledně bezpečnosti mi odpověděl, že kam chodí turisté, tam je bezpečno. Oba dny jsme měli také možnost zúčastnit se jednoho ze tří workshopů. Ve čtvrtek jsem se zúčastnil workshopu komise pro teologii a vzdělávání. Ta se poslední rok setkala 2x. Bylo pro mne povzbudivé, že nejen my, ale všechny jednoty v rámci EBF se potykají s tématem homosexuality. Komise nemá ambici radit národním jednotám, ale chtěla by udělat závěr a zveřejnit ho na webu EBF. Shrnuj bych, že každá národní baptistická jednota (včetně Britské) došla k závěru, který je i v rezoluci tohoto koncilu, že manželství je mezi mužem

a ženou. Je pouze několik velmi málo sborů v obrovské Britské konvenci čítající tisíce sborů, kde je postoj k praktikující homosexualitě otevřený a z jediného sboru, kde kazatelka v nedávné minulosti oddala homosexuální páru, lidé odcházejí.

Dalším workshopem, kterého jsem se zúčastnil, se zabýval etikou v reproduktivní medicíně. Bratr Meego Remmel nám dal k dispozici zdarma knihu stařítnou na *Cpce-repro-ethics.eu*, která shrnuje mnohé informace z této oblasti z křesťanské perspektivy. Stručně řečeno je první otázkou ohledně oplození sex ve všech souvislostech. A jestli člověk používá umělé oplodnění, tedy nepřirozenou cestu, vynořuje se spousta otázek, na které často nejsou odpovědi a vracejí člověka k otázce, jestli vůbec nepřirozené oplodňování používá. Závěrem si bratr dovolil zajímavou poznámku. V současnosti mnoho lidí chce

všechno možné v bio kvalitě, tedy návrat k přirozenému, ale je zvláštní, že ohledně člověka samotného je touha po nepůvodním, „nebio“ člověku. V této oblasti je nutné se ptát, co nepřirozenými postupy vytvoříme, jakou budoucnost?

Závěrem chci říci, že velkým přínosem je setkávání, které přesahuje rámec jednoho sboru i jedné krajiny. Připomínáme si tak, že jsme součástí celosvětové Boží rodiny. Některé problémy řešíme všude, některých jsme ušetřeni, ale podstatné při všech možných různých důrazech je držet se Pána Ježíše Krista, Jeho upřímně následovat celým životem a nechat se vést Duchem

Svatým. Nezdůrazňovat naše částečné pochopení toho a onoho, ale zdůrazňovat Ježíše jako Pána a Zachránce. To ať je povzbuzením i pro naši Jednotu a každého z nás.

Erik Poloha

Čo ťa na koncile najviac osloivilo?

Oslovilo ma svedectvo bratov a sestier z Libanonu, kde v súčasnosti už asi 30 % populácie tvoria utečenci (okolo 2 mil.). Nebolo a nie je jednoduché ani pre našich bratov a sestry pustiť sa do pomoci utečencom zo Sýrie, nakoľko sýrske vojská viackrát v historii, naposledy ešte pred 10 rokmi, zasahovali v Libanone a utečenci sú väčšinou moslimovia. Pomáhať utečencom nie je jednoduché, ale nakoniec vedení Božou láskou sa pustili do pomoci pri zabezpečovaní potravín a vzdelávaní detí utečencov. Súčasťou pomoci je aj prinášanie zvesti evanjelia rôznom formou.

Ján Szöllős

Naša zotavovňa má 70 rokov

Jeseň, príznačná to časť v roku pre dôchodcov. Uvedomujeme si, že aj náš život vstupuje do predposlednej etapy, že to, čo sme mohli, sme už vykonali, a ešte máme čas, aby sme v Božej sile boli vzorom našim mladým v trpežlivom očakávaní a spoliehaní sa na Pána.

Každý rok máme v septembri príležitosť posilňovať sa Božím slovom v zotavovni v Račkovej. Pod takto krovom brata Vasia Vološčuka sme sa zišli už pätnásť krát. Pre mňa a mojich bratov a sestry sú to milé chvíle. Učíme sa spolu žiť a zdieľať sa so svojimi svedectvami. Rozprávame o skúsenostiach a o chvíľach radosti, keď náš zbor rástol a keď naše deti v krste vyznávali svoju vieru v Pána Ježiša. Spomíname však aj na úbytky členov a na zánik misijných staníc. Spomenuli sme aj na bratov a sestry, ktorí sa zúčastňovali týchto zídení a predišli nám do večnosti.

Toho roku sa spomienky najstarších bratov vracali do čias mladosti. Niektorí sa zúčastnili na stavbe našej zotavovne. Ešte aj vo vysokom veku majú k nej osobný vzťah. Vyjadrili radosť, že ich práca nevyšla na zmar. Radosť z toho, že sa rozplynuli čierne mraky, ktoré ju v čase odobratia štátnej mocou pred nimi zakryli.

Dnes je opäť naša a postupne prebieha jej rekonštrukcia. Poskytuje výborné podmienky aj v rozdelených republikách Čechov a Slovákov, aby sme zachovali vzájomnosť. Na budúci rok bude už 100 rokov, odkedy sa veriaci združili pod spoločným názvom

„Bratská jednota baptistov“. Vo Vavrišove sa 2.11.1945, po vojne, konal zjazd mládeže. Na ňom bratia premýšľali: „Čo by sa dalo v mierových časoch pre mládež urobiť?“ Brat kazateľ Michal Kešjar prišiel s nápadom: „Predstavte si, že by tu, kde sme teraz zídení, na tejto lúke stála naša zotavovňa.“ Výbuch mohutného potlesku dal bodku za touto vetou.

Nebyť lásky, ktorá mení myšlienku v život, zostať by možno iba pri potlesku. Láska nútila bratov starších pustiť sa do práce. Vybavili stavebné povolenie a 9.9. 1946 sa s modlitbou a prosbou za požehnanie začali stavebné práce. Božia láska, rozliata v srdciach mládeže a ich rodičov, sa na práchach horlivu zúčastnila. Pracovali od rána do večera, i v noci. Koncom augusta 1947 už na tej holej lúke stála zotavovňa pod strechou.

Turisti, ktorí tadiaľ prechádzali, pred ňou zastali. Nedalo im, aby sa nespýtali, kto ju teraz, v povojnovej biede, postavil. Bratia odpovedali: „Nuž láska, ktorá bola nielen v srdciach, ale i v hlave, rukách a nohách.“ Keď prípravný výbor Zväzu Československej mládeže premýšľal o téme konferencie, došiel k záveru, že konferencia sa uskutoční opäť v zbere Vavrišovo. Tam na mieste, kde boli pred dvoma rokmi zhromaždení na lúke, teraz boli už v rozostavannej zotavovni. Prijali od Pána tému: „Najväčšia z nich je láska.“ Vedeli, že viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, že bez viery nie je možné ľubiť sa Bohu, ale to, čo zhmotňovala zotavovňa, bola LÁSKA. Lásku potrebujeme najviac. Krásli nám časnosť a zaistuje večnosť. Ved' Boh je láska. Ten, kto zostáva v láske, zostáva v Bohu a Boh v ňom.

Predsedajúci rady BJB v Prahe, brat Řičař, povedal: „Kto neverí, že láska je realita, nech si ju ohmatá,“ a ukázal na čerstvo omietnutú stenu v sále.

Michal Barger

Fotografujeme s Bibilou Brvno

Už dlhšie som uvažoval o podobenstve Pána Ježiša, v ktorom hovorí o íverku a brvne v oku bližného. Keď som počas leta išiel cez Račkovu dolinu a videl som kopy brvien pri ceste, pripomienulo sa mi toto podobenstvo. Pán Ježiš počas svojho pôsobenia na zemi rozprával ľuďom podobenstvá, v ktorých hovoril o svojom poslaní a hľašal akýsi morálny kódex, ako sa majú správať vo vzájomných vzťahoch. Boli to slová, ktoré mnohých pritáhovali k Nemu, ale mnohí to nechceli počúvať a následne vyhlásili: „Tvrď je táto reč,“ a odišli od Noho. Ľudia si vyberali to, čo komu vymyslelo. Tak je to až dodnes. Až po Jeho vzkriesení a zoslaní Ducha Svätého sa začalo napĺňať proroctvo: *Napíšem zákony už nie na kamenných doskách, ale do mäsitých sŕdc človeka, hovorí Hospodin.* A jeho učenici a apoštolovia nám pretlmočili Ježišove slová vo svetle lásky. Stačí si prečítať žalm lásky (1 Kor. 13. kap.). Kto sa stal Božím dieťaťom, je povolaný zvestovať cnosti toho, ktorý nás povolał z tmy do svojho predívneho svetla. Toto sa páčí nášmu Bohu, ale proti je diabol, ktorý sa snaží maríť naše cnostné konanie. Keď sa mu podarí možno len na chvíľu oživiť v nás starého človeka, dokážeme byť kritickí voči druhým, a *bruno vo svojom oku nepozorujeme.* Najlepšie to vedia asi tí, s ktorými denne žijeme. Alebo ak nám pýcha zastrie zrak, tak môžeme vidieť iných kresťanov ako menej duchovných, menej obetavých, menej horlivých na Božej vinici... To by sme už naplnili podstatu súdu, čo už nie je ľube Bohu. Na záver citujem prvý verš z 2. kap. Rim.: „*Preto si neomluvitelný, ó, človeče, každý, kto súdiš, lebo v čom súdiš iného, sám seba odsudzuješ, lebo robíš to isté sám ty, ktorý súdiš.*“ Je dobré a užitočné si tieto slová pripomínať, a ak treba, nechať si vybrať brvno zo svojho oka, aby sme druhých mali za výšsich od seba.

V. Malý

Invencia

V januári býva chladno a počas niekoľkých dní bolo ešte aj sychravo a cez hmly nebolo vôbec vidieť slnko. Zažiadalo sa mi vyjst na naše hory, pretože v správach o počasi som zachytil informáciu, že na horách je teplejšie ako v nižinách. Po hodine chôdze som bol dosť vysoko. Dolu v údolí som počul štekot psov, zvonenie zvonov, pŕlenie dreva. Už som skoro na vrchole hory. Za chvíľu vyjdem známu cestou pomedzi stromy na náhorú pastvu, ale zatiaľ to vyzerá stále rovnako. Cítim, že je stále chladno, aj keď ma chôdza rozohriala. Snehu nieto, len vlhkosť kvapká nesmelo zo stromov. Asi to slnko neuvidím, alebo bude len na vyšších vrchoch, ako sú tieto naše. Nevadí, aspoň som sa prešiel. Odrazu som zbadal, že predo mnou sa rozvidnieva. Čo je to? Vidím dobre? V tom

„nechce“ klesať dolu. Atmosféra sa následkom toho nepremiešava. Príčina – v zime sa môže vzduch pri povrchu zeme nadmerne ochladiť. Žiarenie zo slnka túto stratu nedokáže vyrovnáť, pretože v zime je slnko nízko nad obzorom. Schádzam dolu z vrchu a rozmyšľam, ako veľmi je podobný takýto prírodný úkaz obdobia v živote človeka. Keď to **duchovné** zhora, nemôže prekonáť to ludské. Duchovná „inverzia“ je podobne nelogický stabilný stav, keď je „sychravo“. Duša zažíva chlad, bolest, strach. V tme narážame na seba, cítime sa osamelí, smutní, zranení. Čas, keď je slnko /Boh/ nízko nad mojím obzorom. Akoby obdobie „zimy“ bolo preto nevhnutné, neprekonateľné. Pritom je slnko, /Boh/ vo vesmíre, v živote stále na tom istom

šere, ktoré ma obklopovalo, prebleskuje akési svetlo. Dosť vzrušený som zrýchliл kroky do kopca. Bežím! Je toto možné? Slnko! Slnkom zaliaty vrch. A ako teplo, príjemne. Zastavil som sa a obdivujem. Potom sa páč krovov vrátim do hmly. Hranica medzi hmlou a svetlom sa presúva mierne hore a potom zase dolu. Kráčam ešte vyššie a neviem sa nabažiť slnka a tepla. Za chvíľu som zastal na vrchu kopca a obzrel som sa do údolia, z ktorého som vyšiel. Všade okolo mňa len oblak hmly ako „more“, a ja stojím na „brehu“. Po chvíli som si uvedomil, že nahlas spievam a pobehujem ako malý chlapec. Veľmi sa mi to páči. „Pane Bože, dákujem, že si mi daroval takýto úžasný zážitok. Vidím to po prvýkrát a nikdy na to nezabudnem. Nikto iný toto nedokáže, len Ty, slávny Stvoriteľ a Pán.“ Spomenul som si na fotoaparát, pokušam sa zachytiť, čo vidím, ale nie je to jednoduché. Uvedomujem si, že aj keby tých fotografií bolo sto, ani zdáleka nevystihnú môj zážitok. Ten obraz zostane len v mojej duši.

Teplotná inverzia je stav, keď sa teplý vzduch nachádza vyššie od zemského povrchu ako studený. Táto situácia je v istom ohľade „nelogická“, je to stabilný stav, pretože teplý vzduch má nižšiu hustotu, a preto sa mu

mieste. Aká úžasná milosť je dozvedieť sa, že som na „krok od neba.“ Bez Pána Ježiša je každá moja snaha nedostatočná. V zime sa nedá vystepovať letné ovocie. Nestačí chcieť ovocie. Nejde to bez Noho, bez Jeho lásky, tepla objatia. „Ak zostanete vo mne a moje slová zostanú vo vás, prosté čo len chcete a stane sa vám.“ Pán sa dotkol môjho srdca. Som milovaný! Jeho láska v mojom srdci urobila taký zázrak, že milujem, odpúšťam, radujem sa. Spievam o Božej láske a milosti. Pane môj, dákujem... Najdôležitejším poslaním človeka je oslavovať Boha tým, že sa v ňom bude navždy radovať.

Ján Kováčik

Témata príštich vydání Rozsévač/Rozsieveč 2017/2018

Číslo 12 2017 – Vánoce

Uzávierka 10. 11. 2017

Číslo 1 2018 – Zmocňující vedení

Uzávierka 16. 11. 2017

**Číslo 2 2018 – Služba založená
na obdarovávaní**

Uzávierka 10. 12. 2017

Číslo 3 2018 – Vášnivá spiritualita

Uzávierka 10. 1. 2018

Pribeh ve fotografii, aneb „Fotografujeme s Biblí“

Pripávili jsme rubriku s názvem: „Pribeh ve fotografii“. Můžete nám také poslat svůj příběh a fotografii. Rádi jej uveřejníme v příštích číslech Rozsévače.

Těšíme se na vaše příspěvky!

Posílejte také svoje fotografie, které vás zároveň inspirovaly a připomněly nějakou myšlenku z Bible.

Redakce

Návštěva předsedy EBF Asatura Nahapetyana v Praze

V úterý 5. září 2017 jsme v Praze přijali milou návštěvu z Arménie.

Navštívil nás předseda Evropské baptistické federace a tajemník Unie evangelikálních křestanských baptistických sborů Arménie, br. Asatur Nahapetyan. Během krátkého setkání s předsedou Výkonného výboru BJB Pavlem Coufalem a tajemníkem Výkonného výboru Janem Jackaničem se sdílel o chystaném koncilu EBF v Jerevanu. Hovořili jsme o různých otázkách, kterými se zabývají baptisté napříč Evropou. Také nás tento milý bratr povzbuzoval v našem úsilí duchovní jednotu církve, která by stála na základech Ježíše Krista a byla v souladu s učením Božího slova. Vyjádřil naději, že budou pokračovat dobré vztahy mezi českými a arménskými baptisty, a opět nás pozval na návštěvu Arménie. Na konci setkání jsme se přimluvali jedni za druhé a vprošovali Boží požehnání pro Boží dílo tam, kde ho smíme konat.

Pavel Coufal, předseda VV BJB

INZERCIA

Maľovanie interiérov kostolov, obnova fasád a reštaurovanie. Oprava a ladenie organov. Pokrývanie kostolných streich a veží. Aj na území Českej republiky. Ponúkame zľavu, 100 % kvalitu a dlhoročnú záruku. Kontakt: e-mail: reart007@gmail.com Tel.: +421 35/659 31 39, +421 905 389 162, webové stránky: www.reart.eu

VÍKEND PRO MANŽELSKÉ PÁRY

TÉMATA – I. modul

- Intimita v manželství
- 10 top potřeb
- Emocionální pohár
- Uzdravení bolestí

Hotel uprostřed přírody Moravského krasu

Víkend bude probíhat formou společných přednášek s možností individuální diskuse jednotlivých manželských párů.

Účast je možná pouze bez dětí.

Přednášející: manželé Kernovi, Horáčkovi a Žitní

Hotel Skalní mlýn *** u Blanska

24.-26. listopadu 2017

(pátek večer – neděle odpoledne)

Cena: 3.900,-Kč / víkend a manželský pár

Přihlášky, info: sabina@zitny.cz

Tel. 777 87 89 40

více na www.radispolu.cz

Pořádá

Odbor pro manželství a rodinu BJB v ČR

Za Ruženkou Dvořákovou

Odišla ... Tichučko sa večer uložila k spánku a ráno sa zobudila už v náručí Toho, ktorého milovala a ktorému v pätnástich rokoch odovzdala svoj život (narodila sa 27. 4. 1930).

Sestra **Ruženka Dvořáková – Žiaranová** nás predišla do nebeského domova 1. 10. 2017 vo veku 87 rokov.

Pána Ježiša si zamilovala už v mladom veku. Vybrała si Ho za asistenta a radcu života. Dovolila, aby svätý, láskavý a milostivý Boh ovplyvňoval jej život. Nikdy to neolutovala. Prežila štastný, plodný a aktívny život ako veriacia žena, manželka, matka, aktívna členka zboru, prekladateľka a spisovateľka.

Manželstvo bolo pre ňu rajom na zemi, lebo obaja s manželom boli výnimoční ľudia, ochotní dať sa tváriť v Božích rukách. Pán Boh im požehnal dve deti, tri vnúčatá a päť pravnúčat.

Aj zamestnanie bolo pre ňu miestom, kde mohla prezentovať svojho Pána. Spolupracovníci o nej vydali svedectvo, že v dobro verila a dobro presadzovala. Všetko robila s nadšením a dbala o to, aby bol vždy súlad medzi jej slovami a skutkami.

Najväčšou láskou bol pre ňu Rozsievač. Celé desaťročia pripravovali spolu s manželom jednotlivé čísla, robili korektúry a úpravy článkov, zápasili s časom, aby mali čitatelia dané číslo v rukách vždy načas. Na toto dielo vynakladali nesmierne množstvo mravenej práce.

Na poslednom úseku života sálala znej lásku a dobrota, ktorú si počas dlhých rokov pestovala.

Ak ste sa jej opýtali: „Ako sa máš?“ odpoved znala: „Lepšie, ako si zaslúžim.“ Naša milá sestra chcela svojím životom oslavovať svojho Stvoriteľa a Spasiteľa a to sa jej podarilo.

E.P.

(Podrobnej životopis uverejnime v nasledujúcom čísle Rozsievača). Foto A.V. 12/2009

DUJ SI, VĚTŘE, DUJ

Tomáš Kratochvíl

Duj si, větře, duj,

ale Hospodin je můj.

Rvi a křič a lamentuj,

já jsem Jeho stůj, co stůj.

Vyrvi stromy i s kořeny,

a podvracej a lam.

Stojím pevně, neb' nejsem sám.

Hospodin je můj hrad přepevný.

Duj si, větře, duj

a všem dáblům se pochlebuj,

ale naším domem neotřese nic,

neb' jeho základem je slavný Kralevic.

Duj si, větře, duj,

ale Hospodin je můj.

A tak stát budu nepohnutě

i v bouři žití kruté.